

savaş yolu

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

16

HAFTALIK GAZETE

14 Haziran 1979

Yıl : I 10 TL.

16 HAZİRAN

İŞÇİ SINIFININ HER TÜR,

BASKI ZULÛM ve SÖMÜRÜ YE

KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI

YÜKSELT TİĞİ GÜNDÜR

EMEÇÇİ HALKIN SIRTINA YENİ YÜKLER YÜKLENİRKEN

MAYIS ayının son gününde, neredeyse iki yıl aşkın süredir kurtarıcı gibi beklenen IMF onayının, alınabileceği yani Türkiye'ye dış kredi ve yardım olanaklarının açılacağı belli oldu. CHP ağırlıklı hükümet, IMF'in üzerinde drettiği tüm konularda verebileceği en büyük ödünü vermiş, Türkiye'yi uluslararası finans kuruluşlarına, yani özünde emperyalizme kuskuvrak bağlamıştı. Mayıs'ın 30'unda Paris'te OECD merkezinde yapılan toplantının ilk gününde yardımın adı da kondu. Çeşitli bankalar, finans kuruluşları ve Dünya Bankası Türkiye'ye toplam 1 milyar 455 milyonluk taze para ve kredi veriyor; 2 milyar 460 milyon dolarlık Döviz Çevirilebilir Mevduat borucunu da şimdilik erteliyorlardı.

Ancak, hükümet ve yardından aslan payını koparmaya çalışan büyük sermaye çevreleri açısından bu «müjdelik haber, herşeyin bittiği anlamına gelmiyor. Haziran ayının ilk haftası boyunca devam eden toplantı ve görüşmelerde, Türkiye'nin ayrıntısı denen pek çok önemli konuda emperyalizmin istediği ödünlerin tümüne «evet» demesi, evet demekle yetinmeyip işi sağlama bağladığını kanıtlaması, yani kısaca IMF'de simgeleşen emperyalizmi ekonomik bağımlılığın tam olduğuna kesinlikle inandırması gerekiyor.

du. Maliye Bakanı ve Paris'teki Türkiye heyetinin tüm hafta boyunca yaptığı bu oldu.

Yardımanın kesinleşmeye yaklaştığının bir başka belirtisi, ne zamandır Hükümetli yardım alamadığı için beceriksizlikle suçlayan Demirel'in, bu defa, alıncak yardımın piyasası altüst edeceği yolunda propandaya başlamıştı. Öte yandan büyük sermaye çevrelerinde taze para ve kredilerden aslan payını alma, bu yolda hükümete baskı yapma savaşımı da başladı. İşbirlikçi temeli sermaye, henüz yardım gelmeden paylaşım kavasına düştü.

IMF kısaca, kalkınma hızını düşürüp; işçi ücretlerini ve köylülere ödenecek toban fiyatları düşük tuttu, devlet sektörünün ürettiği tüketim mallarına zam yapını; yerli büyük sermaye ve yabancı sermayeye daha geniş alan tanıyan, destekleyin; devalüasyon yapını, yani Türk parasının değerini düşürün; ve de en önemlisi, bundan böyle ekonomi politikasını borç veren yabancı devletlerin onayından geçirin, onların gösterdikleri doğrultuda bir millim sapmayın diyordu. Bütün bunların tek cümle ile özetlenmesi ise: «Ekonomik alanda az buçuk bir bağımsızlığın kalması, onu da emperyalizme teslim ediniz»dir. Ve işte, bugün.

«Aman yardım geliyor, hayret bu bunalım, bu darlıkta bitecek» diye sevin-

len şey, aslında Türkiye'nin yeni bir kapitülasyon du nemine sokulmasıdır.

Öte yandan, bunca «seviniç» yaratan ve beklentilere, umutlara yol açan yardım'ın, anlaşma olsa bile, öyle kolay kolay gelmeyeceği, Temmuz'dan önce işlemlerin tamamlanmayacağı hayatlarını bu yardıma bağlamışlar için Haziran'ın ilk haftasının en kötü haberi oldu. Hafta sona ererken, Hürriyet gazetesine, «Maliye Bakanı kalbi umutla dolu elleri ise boş döndü başlattım atıyorum»

EKONOMİK YARDIM GÖLGESİNDE BİR NATO TOPLANTISI

Bir rastlantı mı, yoksa emperyalizmin ekonomik, askersel çok yönlü saldırısının planlı bir sonucu olarak mı, NATO Dışişleri Bakanları toplantısı OECD ülkeleriyle yapılan toplantıya, aynı güne rastladı. 30 Mayıs'ta açılan ve Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün'ün katıldığı toplantının ilk gününde OECD toplantısının nasıl sonuç vereceği anlaşıldı.

EKONOMİK YARDIMIN FATURASI

İran'ın «düşmesi»nden sonra emperyalizmin saldırı paktı NATO ve tüm emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi açısından yeni bir önem kazanarak Türkiye'nin durumu, bu defa NATO toplantısının önemli konularından ve çözümlenmesi gereken problemlerden

ALINAN KREDİLER	
Taze para	661
İhracat Kredisi	245
Program kredisi	150
Ticari Banka Kredisi	400
1.456	
ERTELENEN BORÇ	
DMÇ ve Bankalar kredileri	2.400
TOPLAM 3.856	

biriydi. Nitekim NATO Genel Sekreteri Luns, bu konudaki fikirlerini ve Türkiye'ye ekonomik yardım yapılmasını neden istediğini, NATO toplantısı sırasında, «Türkiye'ye ekonomik yardım yapılmasına, Türkiye NATO'dan ayrılabilsin» diye ortalayıyordu. Bu sözlerle Luns'un anlatmak istediği, aslında, emperyalizmin Türkiye'yi ekonomik ve askersel-stratejik bir bütünlük içinde düşündüğüdür.

Türkiye, CHP ağırlıklı hükümet döneminde, kendisine yeniden yüklenen iletici karakolluk ve jandarmaya görevini kabul etmek zorunda bırakılıyor. Pek çok iş politik gelişime bu dış gelişmeler perspektifinden görülme ve yorumlanmak zorunda.

NATO toplantısı, ekonomik yardımı bağımsızlık açısından faturasının ne kadar yüksek olduğunu bir kez daha gösterdi.

HÜKÜMETİN DÜŞÜRÜLMESİ ÇABALARI SOMUTLAŞTI

OECD toplantısının IMF ve diğer dış yarımlara yeni işık yakmasını Hükümetin durumunun güçlendiği değil sanılmıştı. Yardım alınabileceğine göre, Hükümetin daha bir süre dayanabileceği, seçimleri tutabileceği, Türkiye politik çevrelerinde yaygın bir görüş haline geldi. Hatta bu arada, Christopher'ın Türkiye'nin içişlerine pervasızca karışarak, muhalefet partilerini Hükümete yardımcı olmamakla suçlaması, ardından «Hükümet değişecek olursa IMF, görüşmeleri ve alınan kararları donduracak» yolunu, «Aman Hükümet bu arada düşürülme kalkmasını haas» türünden haberler, bu kanıyı güçlendiriyordu. Ancak Hükümetin bahasına olursa olsun düşürüp yerine açık faşist bir alternatif gelmeseler bile, hiç dekilse yeni bir 12 Mart hükümeti getirmeyi planlayanlar boş durmuyorlardı.

Haziran'ın ilk yarısında,

Hükümete karşı saldırının ağır topu Demirel oldu.

Demirel ve gölgesinde dolan, irkükümeti düşürmek için çeşitli planlar peşinde olan MHP ve Hükümet düşürse, belki CHP-MSP ile işbirliğine yanaşabilir, böylelikle de çözülmekte olan MSP kurtulup hesapları yapan Erbakan Hükümete karşı sürdürdükleri saldırıyı Haziran'ın ilk haftasında büyük ölçüde yoğunlaştırdılar.

Mayıs'ın 30'unda, bir süredir MHP'ye geçeceğini söyleyen, bağımsız Devlet Bakanı Enver Akova bakan lıktan istifa etti. Akova istifa gerekecekti olarak, bir süre önce altı bağımsız bakanlık Hükümete verdikleri mahzurda istediklerini hiçbirini yerine getirilmediğini ilettiler, sorumluluğu paylaşmak istemediklerini bildiriyorlardı. Böylece hükümet ne olursa olsun değiştirilme niyetli işbirlikçi-tekel sermaye çevrelerinin, altı bağımsız bakanlık başlattıkları planın yeni bir bölümü sahneleniyordu.

AP ve ardındaki irtili ufaklı güçlerin Hükümeti düğme sürme saldırısının bir başka cephesi. Ecevit Hükümetinin yamuşak karnı sayırlan bağımsız Bakanlar hakkında, birbiri ardına gensoru dayamak, Meclis'te oylama yapılmasını sağlamak, bu oylamada Meclis'te Milletvekili sayısı 210'a düşmüş olan CHP'yi ve oy sayısı 223'e kadar düşmüş olan CHP ağırlıklı hükümeti düşürmek, düşürülme için çoğunluğu sağlama çabalarını göstererek gövde gösterisi yapmaktı. Aynı günlerde, CHP milletvekili Barbaros Turgut Boztepe'nin istifası, bu saldırıya paralel düşen yeni bir gelişme oldu. Başbakan Ecevit durumu «Hükümet bir çem bir için alınmak isteniyor» diyerek yorumladı. Oysa hükümet dışta emperyalizmin içinde onun uzantılarının çemberine çoktan alınmıştı. Sımdı yapılan, son darbeyi vurma hazırlığıydı.

Haziran'ın ikinci günü E-

Demirel emekli generallerle toplantı yaptı

Geçtiğimiz günlerde, AP Genel Başkanı Demirel partisinde bulunan eski generallerle bir toplantı yaptı. Toplantıya 21'i emekli general, 10'u emekli subay olmak üzere 31 kişi katıldı. Bu kurulun adı AP Millî Savunma İstisare kurulu. Ne olduğu, neyi amaçladığı tam açıklanmayan bu kurulda Memduh Ünlüoğlu, Cemal Süer, Emin Alpkaya, Cihat Akyol, Könan Mortan ve Musa Öğin gibi, geçmiş dönemlerde sermayeye yakın oldukları, faşizan eğilimleriyle ünlü salmış eski generaller var.

Demirel'in hükümete ve özellikle Cumhuriyetçilerin'ne saldırısı bu toplantıdan sonra yoğunlaştı. AP içinde oluşturulan ve diğer partilerde benzeri görülmemiş bu kurulun, AP'nin örneği içinde kotarmaya çalışıldığı planlarını Kurmay olacağı ve bu kişilerle belli ilişkilerinden yararlanacağı anlaşıyor.

cevit, Akova'dan boşalan Devlet Bakanlığı'na, AP'den istifa etmiş olan Kirk-derli Bağımız Milletvekili Hasan Korkut'u getirdi ve Korkut'un kararnamesi, büyük bir hızla Cumhurbaşkanının onayından geçti.

Ordu üst kademesinin ve Çankaya'nın son anda, birçok işi daha da karıştıracak bir hükümet değişikliğinden yana olmadıkları biliniyordu.

BU DEFA HEDEF KORUTURK

3 Haziran Pazar günü, AP başkanı divanı, belki de Cumhurbaşkanlığı'nı, belki de Cumhurbaşkanlığı'nı, yep-nellimmiş en ağır delup ve ithamlarla dolu bir bildiri yayınladı. Korutürk, tarafsızlığını kaybetmekle, hükümetin başıyla bir olmakla, komploya katılmakla Anayasaya aykırı işlem yapma suçlarıyla, AP Başkanlık divanı bildirisini, hemen o gün Ecevit'den sert tepki gördü. Ancak Ecevit de bildiriye öfkeli görün-ölerek niteliyordu. Oysa De-mirelin öyle kolay kolay öfkelenmeyeceği bir olduğu ödenen bir biliyordu. 12 Mart'ta kendisine yönelik görülen muhtıra sırasında, Meclis'ten şapkasını alarak büyük bir söküntüde çıkma-sını bilmiş, susması gereken yerde susmuştu. Demirelin, planın ilk adımında

lik taktik olarak ezinde güç-ler denen kesimde huzur-suzluğu, bölünmeleri körüklemek, böylece gelişecek olaylara tekerliği zemin hazırlamak peşindeydi.

İkinci olarak Demirel'in amacı, serdi bir saldırıyla ilk adımın Çankaya'yı geriletmek, ölümlük, benzeri olayların tekrarı önlemek-tir. Hesaba göre, Akova'dan sonra başka başımız Ba-kanlar da istifa edecekler, en azından hakkındaki gen soru önergesi Meclis'te görülebilecek olan Hilmi İşgüzar istifa zorlanacak, he-men ardından başka başım sızlar için gensorular daya-nacaktır.

Nitekim ikinci adım he-men ardından geldi. Hakkındaki Gensoru önergesi CHP'nin de oylarıyla kabul edilen Hilmi İşgüzar, cen-suru görüşmelerinin ilk gün-ü, İttifacılara sonuna kadar takib edeceğini söy-lemesine rağmen, ikinci gün, Bakanlıktan istifa et-mek zorunda kaldı. İşgüzar

in başta hiç düşünül-meyen istifasının nedeni, CHP ağırlıklı hükümetin Meclis'teki oylarının son gelişmelerle çok düşmüş ol-ması ve bir gensoru oylama-sına geçilecek olduğu, hükümetin düşme ihtimaliydi. İşgüzar'ın bu durum anlattı-mış ve istifası sağlanmıştı. Oe yandan, CHP, yeni cen-sorularдан korunmak ve hi-

olarak giren kişileri MHP ta-rafindan sağlanmış, bunca aydır sanıklar, MHP tara-fından çözülmüştü. Ancak Türkiye'nin içinde yaşadığı ortam da, faşizmin mahkûm miyesi davası, MHP'nin ka-patılma davası olması gere-ken bu davanın nasıl geliş-eceği belli değildi. Faşist ko-mandoların avukatları, ilk günden beri gizli celse, ya-yın yasakı, gazetelerin ga-zetecilerinin mahkeme sala-nıma alınmaması gibi konu-larda ısrar etmeleri suç-ların ortaya çıkmasını ve dünyanın en kanlı kat-liamlarından birinin gerçek suçlularının sergilenmesin-den duydukları korkuyu gösteriyor. Buna rağmen, faşizme karşı tutarlı bir poli-tika sürdürmemiş, faşizm olgusunu küçümseyip, sağla-sol çatışıyor mantığıyla

hareket etmiş, faşizme böy-lelikle ödün vermiş CHP gir-diği hükümetin, can adri-dine düştüğü su günlerde, Kahramanmaraş davasının Türkiye'yi aydınlatmış götü rebilecek bir dava olmasın-ı sağlayamayacağı açık-ça ortada.

BİR DE TÜRKİYE HALKI VAR

Bütün bunlar, birer-ken, tüm raporların kafası-na örüldüğü bir Türkiye halkı var. Emperyalizmin ekonomik-askerel boyun-duruğu altına kısıklılık so-luk ve bu bağlamıyla, bu boğuntuyu, yardım gelme-ce bunalım bitecek' dema-gojislayma, açta sevinile karşılamaya koşulanırın Türkiye halkı... Faşizm teh-dididey burun buruna bir halk, Doğu bölgelerinde,

Kürtlerin faşizmi tehlikesi ni değil bizzat faşizmi ya-sadıkları bir Türkiye Savaş Yolu'nun bu sayısında et-raflıca incelendiği gibi, eko-nomik düşüşü hızla gerile-yen, hızla açığa doğru itti-len, kendisinin tüm feda-karlıkların beklentide, tüm yüklerini sırtına yüklen-diği ve bütün bunların emperya-lizm ve yerli ortaklarının çıkarları için, onların he-saplarına göre yapıldığı bir Türkiye halkı varın. Tüm baskı ve boyunduruklara «hayır» demek üzere hare-ketellenecek olan, «hayır» di-yebilmesinin koşulları ve örgütlümesinde mutlaka bu-günden demokratik güçle-rin örgütlü birliğine, işçi sınıfı öncülüğünde sağlan-ması gereken Türkiye hal-kı... Yani gerçek çözümdü getirecek olanlar...

Yığınları Hazırlamak

Yorum

BU Hafta Savaş Yolu'nda, Türkiye halkının nasıl bir emperyalist burğaç için se-küldüğü çeşitli yönleriyle anlatılıyor. Em-peryalizm bir yandan Ortadoğuda yeni bir ateş çemberi yaratma planları kurar-ken, bu çemberin bir kesitinde, emperyalizmin ileri karakolu olarak Türkiye'y i düşündürüyor. Ve Türkiye NATO'suyla AED'syile, emperyalizmin gözünde bu amaca yeni bir önem kazanıyor.

Egemen güçler iktidarlarının, bunca yıldır Türkiye'ye işleme atıkları bunalı-mın ekonomik yükünü biraz hafifletmek, böylece kendi ömrünü uzatmak isteyen CHP ağırlıklı hükümet, IMF'de simgele-yen emperyalizmden ekonomik yardım al-maya çabalarken, öden üstüne öden ver-iyor ve bağımsızlığını rehin ediyor.

FAŞİZM tehdidi bastırıyor. Faşizm tehlike-si her geçen gün ürmanıyor. Faşizm ge-tirmeye çalışan güçler, CHP ağırlıklı hükümeti bile tahammüllü değildir. Hükü-met düşürme çabaları yoğunlaştırıldı-ğınca yoğunlaştırılıyor. Geçmiş günlerde bu saldırılara bir kez daha tanık olun-du. Faşizm, bir adım daha ürmandı ve Türkiye demokrasi güçlerinin Türkiye halkının üzerindeki tehdidini, gölgesini koyulandırdı.

BÜTÜN bu gelişmelerin, bu çok yönlü tes-li-miyetin, bunalının tüm yükü, ekonomik alanda olduğu kadar, anti-demokratik baskılar olarak da Türkiye emekçi halkı-nın, yani on milyonların, yani 40 milyo-nun omuna yükleniyor. Türkiye halkı yakın tarihte, böylesine bir ezilimsizlik böylesine bir yük altına sokulmamıştı. Böylesine bir bunalım düşürülmüş, böylesine umutsuz ve çözümsüz bir ke-limamıştı.

İŞTE şimdi, bu halk, işçi sınıfıyla, emekçi yığınlarla, aydınıyla, gençleyle, kadınıyla, bir ceskile, yeni bir denemeye bulunu-yor. Görevi suskunluğu, umutsuzluk ve ve çözümsüzlüğü sürmeyecektir. Yukarıda kabaca çizilen tablonun yarattığı dev-rimi koşullar işçilerin işçilikte, zorlulukta milyonlar sesiz kalmayacaktır. Şimdi bu büyük yığın, önüne gelen tüm engelleri yakabilecek emekçi yığını, çözüm bek-lemekte, işçi sınıfının günden güne güçle-nen örgütlü öncülüğünde çözümler bulma-ya çözüme en geniş ve en güçlü biçimde yö-nülebilmek için imvayı beklemektedir.

SOL ise sol oportünizmden arınmış işçi sınıfı devrimcileri bir gerçek çok iyi bili-lirler: Devrim koşullarının oluştuğu, devrimi duruma doğru götüldüğün elle tutulur biçimde gözlemlendi, dönelmede,

gevezelecek veya hele bir bekleylim ba-kalım ne olacakla vakit geçirilemez. Kay-bedilecek an bile yoktur. Devrim koşu-larının oluşmasına öyle bir süreçtir ki, orada devrim durumu ve devrim anı-nın, «şu veya bu günün su saatında ola-caks» üzerine fal açılmaz. O süreç öyle bir süreçtir ki, işçi sınıfının savaş erleri, ona her an hazır olur, yığınları da her an hazır tutar, başka bir deyişle tüm sür-reç boyunca hazır olur.

BÜGÜN yapılacak iş, «şerev ortadadır»: Devrim koşullarının oluştuğu, devrimci duruma doğru gidilmekte olduğunu göz lemlendi bir dönemde, gelişmenin vazgeçil-mez ögesi olan geniş emekçi yığınları iş-çi sınıfının öncülüğünde bilincilendirilmek, hareketlendirilmek. Bugün yapılacak iş, «şerev ortadadır»: Bastırılan faşizm tehlike-sine karşı ve sosyalize açları ileri de-mokratik düzenin kurulabilmesi için tüm ulusal demokratik güçlerinin eylem ve cephe birliğinin sağlanması. Bugün yapılacak iş, «şerev ortadadır»: Bunların somunlanması ve hayata geçirilmesi.

HESAPLARIN yığınların gelişmelerine seyrel-ti kılacakları üzerine kurulan alınmak-tadır. Burjuvazi içinde misyonları yığınları kandırmak, bilicileri çarputmak harekatsiz ve pasif kılacak olanlar olan-maktadır. Sağ oportünizmi aldanmak-tadır: Nesnel koşulların yığınların ha-reketliliğini kaçınılmaz olarak getirecek-tir. Ve nesnel koşulların zorlaidi hare-ketliliği doğru rebellelikle önlendirebilecek güç, işçi sınıfının politik gücü tüm görevlerinin bilincilendir ve üstesinden gelebilecek güçtedir.

SOL oportünizmi aldanmaktadır: Kendi nesnel ölem ve niyetlerini öznel koşulla-rın üstüne çıkarabileceklerini sananlar aldanmaktadır. Yığınlar bilincilendir-i-lirken, devrim koşullarının ve devrimci durumun oluşmasına koşut olarak hareketlendirilken, savaş alanlarına za-manlı sürülürler, maceraya izin ve-yirilemezler.

VE asıl burjuvazi aldanmaktadır, emperya-lizm aldanmaktadır: Faşist odaklar faşist güçler aldanmaktadır. Türkiye'nin içine sürüldüğü bunca karanlık arazımda gerçek işik çoktan parlamıştır. İşçi sınıfı gstermektedir o işi. İşçi bir an önce kavuşabilecek, ulusal demokratik güçle-rin birliğinde, devrim koşullarını ön-çünlemekle olduğunu açıklıkla görebil-mekten ve buna hazırlıklı olunurken, asil yığınları hazırlamaktan geçmekte-dir.

Korkut Devlet Bakanı olunca Hükümet - Muhalefet tartışması içine Korutürk de girdi...

cutmaması yüzünden si-nerilediği, canının sıkıldığı, bir gerçekçi ama, Cumhurbaşkanlığı'na karşı, ilk AP Başkanlık divanı bildirisini izleyen günlerde, geri çekil-mesi beklenirken daha da sertleşen saldırının asıl amacı, iki yönüydü. Birin-ci, Demirel, böyle bir dav-ranışla, Çankaya'yı karşısı-na alırken, orduyan bir bölümlü'de de karşısına aidi-kin biliyor, ama böylelikle bir diğer bölümünü de karşı-sına aldığını biliyor, ama böylelikle bir diğer bölümü-nü tavrını netleştirmeye zo-lama hesabı yapıyordu. Cumhurbaşkanlığı'nı saldı-rıyor öncelenen ve izleyen gün-lerde, 27 Mayıs'a, Tabii se-natörlüğe karşı da AP kay-naklı bir saldırı sürdürül-mektedir. Demirel böylece

kümeti biraz daha ayakta tutabilemek için Meclislerin 3 Temmuzda, yani sıkıyo-nemlinin uzatılma kararının onaylanmasından hemen sonra tatliligine istedi ve bu kabul edildi.

BÖYLE BİR ORTAMDA BASILAN FAŞİZM DAVASI

MHP ve yan örgütleri gü-dümlü faşist bir ayaklanma olan, Türkiye'ye faşizm ge-tirmek planlarının parçası olarak teşkilatlanmış ve 11 ilde sıkıyönemli ilanına yol açan Kahramanmaraş olay-ları da, 4 Haziran'da, böyle bir ortamda başladı. Aslında Kahramanmaraş'da görülen dava faşizm dava-sıydı. Askeri savecinin iddia-namesi bile bunu açıkça sergiliyordu. Nitekim, dava-ya faşistlerin avukatları

● **Bizim Radyo ve TKP'nin Sesi radyolarının yayınlarında TKP Merkez Komitesi Politik Bürosunun 3 Haziran 1979'da yaptığı bir açıklama yayınlandı, Açıklama, Politik Büro'nun yöre sekretreleriyle ve yığın çalışmaları sorumlularıyla dezenlediği üst düzeyde bir toplantıdan sonra yapılmıştı. Açıklamayı aynı yayınılıyor.**

AÇIKLAMA

TKP MK Politik Bürosu yöre sekretreleriyle, yığın çalışmaları sorumlularıyla üst düzeyde bir toplantı yaptı. Toplantı, dünyada ve ülkemizde durumu irdelendi. Türkiye üzerinde NATO'nun Amerikan emperyalizminin çok yönlü baskıları yoğunlaşıyor. Faşizm tehlikesi daha da artıyor. Bu baskılara, bu tehlikeye karşı TKP tüm ulusal, demokratik güçleri savasarak yekün birliğine çekmeyi başa alıyor.

Toplantı, Pienumdan bu yana TKP'nin gelişmesini gözden geçirdi. Partimizin önünde duran başlıca politik, ideolojik ve örgütsel görevleri saptadı.

Emperyalizmin barışa, yumuşama sürecine saldırıları karşısında tüm barış güçlerinin ortak eylemi daha da zorunlu oluyor. Bu savasta SBKP'nin Leninci barış politikası, uluslararası komünist hareketin birliğini güçlendiren daha da sonuç alıcı oluyor.

Amerikan emperyalizmi, NATO baskılarıyla ve ülkemiz üzerindeki baskılarını artırıyor. Memleket derin ekonomik, politik bunalımların burçucada kıvrınıyor. Burjuvazinin eski yöntemlerle hükümet etme olanakları daralıyor. Getirdiği siyasetim işçi sınıfının, halkımızın savasını durduramamıştır. Sınıf savaşımı giderek daha acımasız, daha sert boyut alıyor. Burjuva partileri arasındaki sürtüşme ve çatışmalar hızlanmıştır. Faşizm tehlikesi artmıştır. CHP ağırlıklı hükümet bütün alanlarda emperyalizme işbirlikçi taktikler burjuvaziyeye, gericihile uzlaşmaya gidiyor. Faşist saldırılar karşısında geriliyor. Antikomünist uygulamalar artıyor. Bunalımın yükü emekçilerin sırtına yükleniyor. Türkiye Kürdistanında burjuvazinin sövenist baskıları, ulusal egzi yoğunlaşıyor.

TKP barış düşman NATO'ya, emperyalizme, işbirlikçi taktikler burjuvaziyeye, gerici, faşist güçlere karşı savası ön almıştır. Ulusal bağımsızlık, halk demokrasi, barış ve sosyalizm için yığınların savaslarını örgütüyor. Onların güncel istemleri için çıkardıkları sosyalizme açılan halk demokrati devrim savaşımına başlıyor. TKP, Kürt halkı üzerindeki sövenist baskı, ulusal egzi ve zorla özümsemeye politikasına karşı savasıyor.

Hükümetin NATO'culuk, siyasetin çelik ve kemelleri sıkına politikasının iç yüzünü yığınlarına açıklıyor. Onları uyarıyor. Yığınların hoşnutsuzluğuna ken di çıkardıkları için kullanılmak isteyen AP, MHP gibi gerici, faşist partilerin demagogilerine karşı savasıyor. Hükümetin egzi ve zorla, ya da omni henüz desteklenen halk yığınlarını eylem birliğine çekmek, ulusal demokrati çehreyi oluşturmasına savasına kazanmak yolundan yürüyor. TKP, antemperyalizmi, antifaşist yığın eylemini ana savasını biçimi olarak belirliyor. Hükümetin politikasına bei

başlamak da serivenciler grupların eylemleri de faşist tiranışma yardımı oluyor. 1 Mayıs eylemi devrimci yığınları savasını teklifinin eylem alanında başarılı bir doğrulanması oldu. TKP, siyasetiminden sonra doğan yeni koşullarda, legal, illegal çalışmayı ayınlattı.

Her uluslararası durum, hem de memlekette derinleşen bunalım TKP'nin üzerine tarihsel sorumluluklar yüküyor. Bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasını belirleyecek olan sübjektif etmendir. Partimizin her alanı daha da güçlenmesi, yığınları savas alanlarına ekme yeteneğinin daha da yükseltilmesidir. İşçi sınıfının birliğinin, işçiköylü bağlaşıklarının, ulusal demokrati cephenin kurulmasıdır. Halk yığınlarının antemperyalist, antilekelci, demokrati eylemini yükseltecek olan böylesi bir politikadır. İşçi sınıfının ötekil halk yığınlarını kendi çevresinde birleştirmesi, proletaryaya hegemonyası, TKP'nin bağımsız politikası temelinde yığınları ektikliğinin artmasıyla sağlanacaktır. Bu da TKP'nin en başta işçi sınıfı arasında, köylülük, orta batmanlar içinde ederek güçlenen önderliği ile bağlıdır. Komünistlerin yığınlar arasındaki savasını, ulusal, demokratik politik güçleri ıstter birleştirmede temeldir. TKP ıstten ve alttan tek cephe politikasını birbirinin karşısına koymuyor.

Toplantı TKP'nin politikasının doğruluğunu onayladı. Partimizin nice ve nitel yönden hızla geliştiğini, yürü çapında işçi sınıfının yığınları yükseldiğini gösterdi. TKP'nin Leninci politik, ideolojik, örgütsel birliğini daha da güçlendirdiğini saptadı. Parti kadrolarının politik deniyim, olgunluğu artıyor. Savasışıklılık düzeyi gelişiyor. Parti örgütleri etkin koşullarda devrimci görevleri savasıyor. Yığınlar içinde doğmuş kalıplaşma değil, daha yararlı biçimlerle çalışıyor. Böylece, emgen güçlerin TKP'ye karşı çok yönlü saldırı ve yatılıma girişimlerini kırıyor.

Toplantı ektikleri de saptadı. Onların giderilmesi yollarını gösterdi. Partinin önüne çıkan her türlü zorluğu, Leninci birlik ve disiplinle çözecek, aşacak gücü olduğunu kanıtladı.

Günümüzde ideolojik çalışmayı her alanda daha da geliştirmek partimizin gücündedir. Tutulacak ana halklardır. İşçi hareketinin ideolojik düşmanlarına, sağ ve sol oportünizme karşı savas aralığı sürüyor. Bu savasla günümüzde başlıca tehlikeyi sağ oportünizmi oluşturuyor. TKP bu tehlikeye karşı savasından sağ oportünizmi yenilemeyeceğini belirliyor. Marksizm-Leninizm ve proletaryaya enternasyonalizmi ilkelere ışığında yürüyor.

DEVAMI SAYFA 14'DE.

11 Haziran, 141-142 maddelerin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilmesinin, 23 Haziran'da, faşist Musolini yasalardan alınma bu maddelerin 1936 yılında TCK yaresmen girmesinin yıldönümüdür. Bu uğursuz ve utanç verici yıldönümü nün yaşandığı günlerde, 142. maddenin Anayasaya aykırılığı bir kez daha İstanbul Toplu Basın Mahkemesine ciddi bulunurken İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesi de, ilk kez, 141. maddeli iptal istemiyile Anayasa Mahkemesine gönderdi. Böylece 142. maddenin sonra 141 de sanık sandalyesine oturuldu.

İstanbul 2. Ağır Ceza

Mahkemesinin Anayasa Mahkemesine başvurusu, konunun skiyönetimi il-giendirdiği gerekçesiyle, görüldüğü bile gerek du-yulmadan geri çevrildi-ten sonra, bu mahkeme ek-sikleri tamamlayarak, bir kez daha Anayasa Mahkemesine başvurdu, ancak bu başvuruda aynı gerek-çeyle reddedildi. Bu ara-da, en önemli olay ve Anayasa Mahkemesinin gerekçesini ortadan kaldı-ran gelişme, İstanbul Si-kyönetim Mahkemesinin 142. maddenin Anayasaya aykırı olduğu görüşüyle ip-talini istemesi oldu. Bunu İstanbul Toplu Basın Mahkemesinin aynı yoldaki kararı izledi. Ve nihayet İzmir 2. Ağır Ceza Mahke-

İlgililerin dikkat ve utancına sunuyoruz!..

DOĞU'DA TERÖR YENİ BOYUTLAR KAZANDI

Doğu illerinde, Kürt halkının yollarını olduğu bölge-lerde terör, siyasetiminden bu yana ağırlaşarak sürüyor. Bölge köylerine yapılan baskınlarda, her türlü insanlık dışı davranışın köyülere reva görüldüğü, gece yarısı sabaha karşı evlerin basıldığı, insanların sürüklenerek evlerinden çıkarıldığı, köy meydanlarında toplanıldığı, burada en aşağılık dav-ramlarla karşılaştıkları, iş-kence gördükleri bildiriliyor.

Siyasetimin ilanıya birlikte, bu bölgelerden gelen, ve Kürt halkı üzerinde bas-kıların, terörün daha da yo-gunlaştırıldığıını sergileyen haberlerde, yörelin kensel ekimlerinde de aynı terörün farklı biçimlerde sürdürül-meye değiniliyor.

Doğu illerinde, Kürt halkının yollarını olduğu bölge-lerde terör, siyasetiminden bu yana ağırlaşarak sürüyor. Bölge köylerine yapılan baskınlarda, her türlü insanlık dışı davranışın köyülere reva görüldüğü, gece yarısı sabaha karşı evlerin basıldığı, insanların sürüklenerek evlerinden çıkarıldığı, köy meydanlarında toplanıldığı, burada en aşağılık dav-ramlarla karşılaştıkları, iş-kence gördükleri bildiriliyor.

MARDİN'de aralıkta bi-çimde süren tutuklama ve iş-kencelececekte, gözetilme alanlarına karakol ve garni-zon komutanlıklarında, tüm Kürtlerin kökünü kaynaç-çuz. Hepinin analarını... .. Ben Türkiye'eyim, sizlere duyurmak kaç köşe olduğuna göstereceğim e-nildiği, maddi işkencelere bu

İçin Mardin siyasetimden Ko-mutanlığına götürüldü. Alayda 8 gün kalorifer bağlanarak dövüldü, işkence

Partisi'ne özgürlük

141 de Anayasa Mahkemesinde

141. madde için aynı kararı aldı. Bu maddeyi Anayasanın özünde olan örgütlenme ve düşün özgürlüğüne aykırı bularak Anayasa mahkemesine gönderdi.

141 ve 142. maddeler çevresinde, Türkiye demokrasisi güçlerinin, dünya ilerici güçleriyle büyük bir dayanışma içinde ördükleri gittikçe daralan çember, bu maddelerin sonunu yaklaştırmış durumdadır. Bu noktaya gelmişindeki en büyük etken ve pay, bu uğurda on yıllardır verilen savaşım, binlerce ilericinin, demokratın, sosyalistin, komünistin özerliliği, yiğit çabaları, katliandıkları baskıların ve bu baskılar karşısında dimdik kal-

malarının yarattığı birikimdir. Ve de özellikle Türkiye işçi sınıfının örgütlenmesinin en güçlü koşullar altında, koşulları çok iyi değerlendiren ve kimlerinin «aman gerileyin, aman bu dönem düşün» dedikleri durumlarda bir milim bile gerilemeden, bir tek ödüm vermeden sürdürdüğü savaşım-
dır.

141 ve 142. maddeler ergeç kalkacaktır. Bunlar, şimdi Ceza Yasasında «ayıp ve utanç maddeleri» olarak durmaktadır. Bu ayıp ve utanç, Türkiye'deki her namuslu, yücelti insanı, her aydını, komünistler kadar, işçi sınıfı kadar hürsüz emektardır. 141 ve 142'nin tarihin-

çöplüğüne atılması bütün tüm Türkiye demokratlarının ve emekçi halkının ortak istemidir. Bundan korkanlar ise, sadece «sadece kendilerini açığa vurmaktan, sömürden başkadan, tekelleri gemenliğinden, faşizminden yavaş yavaş olduklarını sergilemekte»-
dir.

Artık 141 ve 142 savunulamaz. Sanık sandalyesindeki bu suçluların suç ortağı olunamaz. Türkiye işçi sınıfı, Türkiye emekçi halkı, Türkiye demokrasi güçleri bu maddeleri çoktan aşmıştır.

Artık bu maddeleri halâ uygulamakla direnenler suçlu olacaklar. İşçi sınıfı demokrasi güçleri ve tarih içinde yazılacaklardır.

**Yığınlar eşli
gördümedik btr
ekonomik yıkıntı
içindeler
Doğu illerinde
yaşayorsan öjör,
ve de yoksulsen
ağa, jandarma
baskısı, faşist,
saldırısı
görmemen
işkenceye
uğramaman
olanaksız**

lis tarafından ağır şekilde dövüldü. Kendisiyle birlikte göz altına alınan Seval Banül, Hali Yıldan, Hüsnü Güzel, Abdullah Asığoğlu ve Ekrem adı öğretmenler de halen Diyarbakır Sıkıyönetim Komu tarihinde bulunuyorlar.

Yan' da İYD Doğu Anadolu bölge sekreteri Şefik Tunç, derneği aramaya gelen polisleri yasa dışı uygun şekilde arama yapmaları, tahribat yapmalarını yolunda uyarınca, karakola götürüldü. Orada Barokmiser «Bu memlekette bizden başka kabadayı yoktur. Biz istediğimizi yaparız» diyerek Tunç'u dövdü ve Şube başkanı Mevlut Yemenle birlikte gözaltına aldı. Daha sonra Şefik Tunç yeniden Emniyet Müdürlüğüne götürüldü. Burada bir komiser «Dersim'de sizlerin ana nizer baccim..... yaptık, bu rada da ayımsız yapacağız. Buradakı Kurtlerden çektiğimiz yetmişmüsbet gibi, bir de siz başımıza belâ oluyorsunuz - nura biçiminde konuşurken orada bulunan bir polis de «Bundan sonra artık tutuklanamayacaksınız. Güçünüzün yerde beyne kırarak suçlu çıkarsınız» diye tehdit etti. Daha sonra Tunç zorla sınır dışı edildi. Bu olaylar uzatılabilir. Yorumu hiç gerek yok. İşte, memleket bir bütün - dir, millette eleleyle, vadedebiyatların ağızlarından döşürmelerinin ilericilere, demokratlara, memleketin doğu illerindeki kört halkına reva görüldükleri...

İlgilerinin dikkatine ve uyarısına sunulur.

IMF'nin reçeteleri

Türkiye'yi

kurtarabilecek mi?

BATT'nın nihayet dolarmı ucunu göstermesi karşısında, kimi çevrelere Türkiye'nin ekonomik bunalmıtlardan çıkarmakta olduğu görünümü verilmele ve buna koşut olarak, CHP ağırlıklı hükümetin güçlendiği izlenimi yaratılmak istenmektedir.

Bu kesinlikle yanlış bir «argüür». Diyelim ki alınacak 1 milyar 706 milyon dolar «taze para» ile 1979 yılı atlatılabilecek ve Türkiye ekonomisi döviz sorunu açısından kısa süreli sükunlanabilecektir.

Peki ama, CHP ağırlıklı Hükümet, önümüzdeki yıl, boyutları daha da büyümsü olarak, aynı sorunu karşı karsıya getirecek midir? 1980 yılında, Türkiye ekonomisi yaklaşık 6.5 milyar dolar dolayında dışarıda bulunacaktır. Buna ek olarak, aynı yıl içinde, 2.5 milyar dolar büyüklüğünde de dış borç ödeyecektir.

1980 yıl için, 9 milyar dolarlık döviz gereksinimine karşılık, Türkiye'nin dövizli, 2.5 milyar dışıttım ve 1.5 milyar doları da işçi dövizlerinden olmak üzere, 4 milyar doları geçmektedir. Aradaki açık ise 5 milyar dolardır. Şimdi sorun bu 5 milyar doların nereden bulunacağıdır.

Hiç kuşku yok ki, bu bunalmıtl, varolan yapılar veri iken yalnızca 1980 yılında değil, önümüzdeki yıllarda da baş sorun olarak kalacaktır. Hem de boyutları sürekli büyü-
verecek...

IMF'nin yaptığı «sıyıl işku» sonucu, «yardıma yuttur-macastı adı altında Batı'nın verdiği işte budur. Ve açkca görüldüğü gibi verilen «taze parasının büyüklüğü de, Türkiye'nin bir yıllık dış borç ödemesini bile karşılayamayacak kadar, önemsiz bir paradır.

Konunun asıl tartışılmasına gereken yanı, IMF'nin reçetelerinin kabul edilmesince, Türkiye'nin Batıya verdiği ödemelerin neler olduğudur.

Birinci olarak, Türkiye, IMF ile imzaladığı «Stand-by» anlaşması ile IMF'nin sunduğu tüm ekonomik reçeteleri kabul etmiş olmaktadır. Bu reçete «yedece yükümlülükler getirmektedir ki, bunlar hayata geçirilmediğinde Türkiye ekonomisinde varolan önemli bunalmıtlar daha da derinleşecek, emekçi yığınların yaşama koşulları daha da kötüleşecektir.

IMF'ye sunulan emekçi mektubuyla Türkiye yatırımları sınırlamayı ve kalkınma hızı büyüklüğünü düşürmeyi kabul etmiş olmaktadır. Böylece bir boyun eğiş, aslında büyük zorun olan işsizliğin ve mal kıtlığının daha da yoğunlaşması sonucunu doğuracaktır.

İkinci, tüketim harcamaları kısılacak, üretim ve maşşlar döndürülecek ve tarımsal ürünlerin taban fiyatları düşük tutulacaktır. Bunun anlamı, bunalmıtlar tüm yükün emekçi yığınların sırtına yüklenmesi demektir.

Üçüncü olarak, imzalanacak «Stand-by» anlaşması ile Türkiye, ekatlı kurs uygulamasını, yani dolaylı devalvasyon, dışalım ve dışıttımı da içine alacak biçimde seçimlerini genişletmeyi kabul etmektedir. Bu uygulama seçimlere değin sürdürülecek ve seçimlerden sonra da, vüde yaz oranında devalvasyon yapılacaktır.

Bir başka nokta, KİT ürünlerine ve petroli gibi temel maddelere para para yeni zamlar yapılacak ve tüketici yığınların susturulması gücü daha da geliştirilecektir.

Türkiye'nin Batı'ya verdiği ödemeler hiç kuşku yok ekonomik olanlarla sınırlı değildir. Akersel ve politik alar da da önemli ödemeler verilmek, İran'daki ABD üslerini Türkiye'ye taşınmasına evetsi denilmiştir. Ayrıca Türkiye'deki NATO ve ABD üslerine yeni atom harmanlarını ve casusluk araçlarını yerleştirilmesine razı olunmuştur.

Bunun yanında, Kıbrıs sorunun ve Türkiye - Yunanistan ilişkilerinin, NATO'nun istekleri doğrultusunda çözümlenmesi kabul edilmiştir. İşte, Batı'nın Türkiye'ye verdiği ve Türkiye'den alıp götürdüğü bunlardır. Türkiye'nin bu vaadlerini yerine getirip getirmedini anlayabili-mek için, IMF, ek ayda bir Türkiye'yi denetleyecektir.

gördü, sonra elektrik şokuna tabii tutuldu. Halen Diyarbakır sıkıyönetim komutanlığında bulunuyor. Nuseybin'de öğretmenlik yapan Cemil İnel, sadece ilerici tanındığı için Mardin'de gözaltına alındı. Tüm aramalara rağmen, nerede olduğu, gözaltına alındığını 10. günü dahi belli olmamıştı. Öğretmen Hikmet Fidan da aynı şekilde gözaltına alındı ve 48 saat kaloritife bağlanarak dövüldü.

Terzi Vahap Zengin, Zübeyde adlı bir genç kadın da aynı şekilde işkence görenlerden. Ergani Öğretmen Lesesi Başmüddür Muavini Haydar Üzülmüş, okula yapılan aramada boş bir lojmanda tabanca ve kitap bulunması üzerine gözaltına alındı. Yük lenmek istenince suç kabul etmedi. Bunun üzerine Diyarbakır Birinci Şubede Metin Demir adlı MHP eğilimli po-

SAVAS YOLU

SAVAS YOLU Haftalık Dergi
Sahibi: OYA BAYDAR
Yazışleri Müdürü: İBRAHİM ARİK
İbrahim ARİK

- YÖNETİM YERİ : 3. Beyler Eminsoy İshani K-3 No: 304 - Kemeraltı - İZMİR ● BANKA HESAP NO. Y. Kredil Bankası Çemberlitaş Şb. 1736-53 ● ABONE KOŞULLARI: Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL. 3 Aylık 100 TL.
- İLAN KOŞULLARI: (İç Sayfalar) süresi em 50 TL.
- DİZGİ: Doğruluk Mat. Tic. Koll. Ş.İ. ● BANKI. S.S. 1 İkte - Gazetecilik ve Matbaacılık Gazı Bulvarı No: 18 İZMİR

İŞÇİ SINIFIMIZ DİSK'İ

BÖLÜCÜLERDEN TEMİZLEYECEK

Tabandaki gelişmeler koltuklarını sarsıyor

GEÇTİĞİMİZ günlerde sendikal hareket ve özellikle DİSK'te yeni gelişmeler oldu. Bazı DİSK Yürütme Kurulu üyeleri İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından serbest bırakılmasının hemen ardından DİSK Genel Yürütme Kurulu toplandı. Bazı DİSK Yürütme Kurulu üyeleri ve özellikle

Fehmi İşıklar

DİSK Genel Kurulundan sonra en yetkili organ olan Genel Yürütme Kurulu'na 1 Mayıs ile ilgili tavırlarını anlatmaya kalkıştılar. Bu toplantıda DİSK yönetiminin duyurulması için özel önem gösterdikleri bir sonuç ortaya çıktı. DİSK Genel Yürütme Kurulu, özellikle İşıklar tarafından uygulanmaya konulmak istenen 1 Mayısla ilgili davranışını onaylamadı. Genel Başkanın bütün ısrarcasına karşın da bu yölda bir bildiri yayınlamasına izin vermedi. Hatta, Baştuğ'ın Genel Başkan olarak ayrı içtirikli bir bildiri yayınlamasına da engel oldu.

Bu gelişme, DİSK'te bir yönetime bunalımın sürdüğünü kanıtlayan somut bir olaydı. Gerçekten de, DİSK'te 6. Genel Kurul'dan bu yana giderek artan bir yönetime boşluğu vardı. DİSK Yürütme Kurulu'nun 3 üyesi kendi sendikalarını da yöneticilikle kaybettiler. Bunlar, Rıza Güven, Kemal Nebioğlu ve Tuncer Kocamanoğlu'du. Bunlara bir de hiç bir tabanı olmayan Fehmi İşıklar eklendiğinde, bazı DİSK Yürütme Kurulu için «Taban sızlar» deyiimi tam yerine oturuyordu.

Geriyse kalkanlardan Mukbil Zırtlıoğlu için de durum kendi sendikasında o kadar parlak değildi. OLEYİS Marmara Bölge Temsilciliği Genel Kurulu'nda Mukbil Zırtlıoğlu'na karşı o'ya'numu seçince beliren bir grup çoğunluk elde ederek OLEYİS Genel Kurulu için büyük bir avantaj sağladı.

«ZİRVE»DEKİ BUNALIMIN NEDENİ

DİSK 6. Genel Kurulu'nda CHP dağıtımını kendi siyasal çıkarları doğrultusunda bir ektinin işbaşına gelmesi için olağanüstü çaba gösterdi. CHP İstanbul İl Başkanını Erol Ünal İstanbul İl Kongresinde açık açık «DİSK'İ CHP'ye iştirak ettirdik» dedi. Ünal ve onun gibileri DİSK'İ CHP'ye iştirak ettirdikleri sandılar. Oysa DİSK'in CLP'ileştirilmediğini, o'laya işçi sınıfı bilimi açısından bakanların yansısı, çok geçmeden CHP yönetimini de anladı. CHP yöneticilerinin açık desteğini alanlar dengese ve ilkesiz tavir ve davranışlarıyla kendilerinin başka kimseye yar olmayacaklarını gösterdiler. Ortaya bir çafabet çıkmıştı.

Ayrıca 6. DİSK Genel Kurulu'nda yönetime gelenlerin CHP yöneticilerinin açık desteğini almalarının asli nedeni bunların antikomünizme birlleşmeleriyle

DİSK içinde gelişen sınıf ve kitle sendikacılığını geriletmek, işçi sınıfının politik hareketinin daha da güçlenmesinin önüne ket vurmak gibi bir «görevde» birlleşmişlerdi. Bu noktada kendine «sosyalist» ad veren kimi parti ve grupçuklar «Genel Kurul'un süflerini olu- dular.

Bazı DİSK Yürütme Kurulu üyelerinin hangi misyonu işbaşına geldikleri DİSK'e bağlı sendikaların tabanında da çok geçmeden görüldü. DİSK 6 Genel Kurulu'ndan bu yana yapılan sendika genel kurullarında bazı DİSK Yürütme Kurulu üyeleri tarafından denetlenen sendikaların seçimleri kaybettiler. Yeni Haber-İş, Gıda-İş, Tekstil, Devrimci Toprak-İş, Petkim-İş Genel Kurullarında sınıf ve kitle sendikacılığın karşısında yeralan, işçi sınıfının politik hareketine küfredmeyi bir maharet sananların elleri böğürde kaldı. 3 DİSK Yürütme Kurulu üyesinin yansısı bazı Genel Yürütme Kurulu üyeleri de kendi sendikalarında yönetime seçilemedi ler.

DİSK 6. Genel Kurulundan bu yana tek başarılı(!) Tek Ge-İş Sendikası Genel Kurulu'na 22 şahite delegeler sokarak yönetime kazanılmıydı.

Bazı DİSK Yürütme Kurulu üyelerinin «Taban sızlaşmasında» neden olan ikinci bir faktör de politik plandaki ilkesizlikti. Bir yandan CHP ayrıntılı hükümet «sömürme» eleştirisi gözüklükten, öte yandan işverenlerle birlikte Toplamal Anlaşmayı imzalayıp işçi sınıfını satmakta hiçbir sakınca görmüyorlardı. En kesin açılmaları «en solu biziz» derken, toplamsal anlaşmayı imzalıyorlar. DİSK'in 12 yıllık devrimci geleneğine bir leke sürüyorlar, tabanı DİSK'e olan saygınlığını hergün yitirmesine neden oluyordular.

KARTLAR AÇIK OYNAYIYOR

DİSK'e bağlı sendikalarındaki bezme ve politik tutarızlaşım getirdiği güvensizlik, bazı DİSK Yürütme Kurulu üyelerini ve onun etrafında halkalanan siyasal çizimlere daha da saldırgan olmaya itti. İlk adım olarak DİSK'İ DİSK yapan «Maden-İş» ile birlikte Bank-Sen ve Bay-İş Sendikalarını genel olarak DİSK'ten ihraç ettiler. Bu sendikaların bazı yöneticilerini de kesin olarak DİSK üyelerinden çıkarma kararı aldılar.

İhraç kararlarında, bu sendikaların DİSK'İ bölmek ve parçalamak istedikleri gibi tutarızlıklarından yansısı; daha da anlaşılmasa «gerici iktidarı için gidikleri» gerekçe olarak öne sürüldü. Oysa, DİSK Yürütme Kurulu'nun emriyle hareket eden Onur Kurul'unda yer alan bir üyenin kendi sendikasının tutarızlığın amaç maddesinde, «Komünizm karşı mücadele etmek temel görevimiz-

dır» ibaresi yerliyordu.

İHRAÇ KARARLARINI İZLEYEN ADIM

İhraç kararlarını ikinci bir adım izledi. Bu adım da özellikle İstanbul'da yeni DİSK Bölge Temsilcileri'nin kurulmasıydı. Konfederat bir kuruluş olan DİSK'in bölge temsilcileri arasında, DİSK'e bağlı sendikaların şubelerinin bulunduğu kent ve çevrelerinde merkez örgütlenmeyi pekiştirmek görevini üstlenmiş organları. Son Bölge Temsilcileri'nin kurulması ise tersine, DİSK tabanını bölmeye yönelikti. Çünkü, DİSK Genel Merkez'in ve DİSK'e bağlı sendikaların büyük bir çoğunluğunun Genel Merkezlerinin bulunduğu İstanbul'da 3 Bölge Temsilcilerinin birden atanması ve bunların başına getirilen kişilerin şimdiye dek üstlendikleri misyonları bunun açık kanıtıydı. Örneğin Silahlar, Eyüp yönetimini kapsayan DİSK 14. Bölge Temsilciliğine Maden-İş onur kurulu seçildi. Bu bölgedeki tüm masou ve gerillerle alı takke-veri kılılan olan Celal Açıncıya getirildi. 7 sendika şubesini kapsamasına alan Mendicköy'de oluşturulan DİSK Bölge Temsilciliğine ise Maden-İş üyesi olan ve bölücükte yer kalıba girer Salih Tamer Serin getirildi. Kartal Bölge Temsilciliğine de OLEYİS ve DİSK'te görev almadan önce bütün iş DİSK sendikalarına karşı sendika örgütlemekte olan (Tekstil'e karşı Tüm Dokuma İş gibi) Sefer Güvenc atandı.

DİSK Yürütme Kurulu'nun bu bölge temsilcilerine bu kişileri seçmelerinin nedeni bunların ortak noktasi olan işçi sınıfının politik partisine olan düşmanlıklarındı. Her üçü de işçi sınıfının politik hareketine küfredmekte ün salmışlardı.

Öte yandan Edirne'de oluşturulan bölge temsilcilerine «İşçip SGBB» bir genç, Samsun Bölge Temsilciliğine, TESİP bir öğretmen atandı. Diyarbakir Bölge Temsilciliği seçimlerini ise DİSK Yürütme Kurulu'nun ağırık koyması sonucu bir DKKD'li kaybetti, bir DKKD'li kazandı.

Kısacası, bazı DİSK Yürütme Kurulu üyelerine birlikte hareket eden siyasal çizimler ulefer dağıtarak işçi ve kitle sendikacılığında saldıru üsleri hazırladı.

VE DİSK'İN İ MAYISI

DİSK Yürütme Kurulu'nun bazı üyelerinin tabandan kopuşunu, ihraçları gücünün büyük kısmını kaybettiklerini burjuvazi de, kendileri de görüyordu.

DİSK Yürütme Kurulu üyeleri 1 Mayıs'ın kendilerini kurtarmak, kan almak için politik bir manevra alanı olabileceği hesabını yapıyorlar. Bir yandan 1 Mayıs'ın kullanılmasını engellemede başarılı olmaları, öte yandan da en kesin çömeçlere sınıf ve kitle sendi-

kalarmı, işçi sınıfının politik hareketini güc bir konuma itmeye çalışıyor. Sıkıyönetim koşullarında, 1 Mayıs'ın İstanbul'da kullanılmasının güçlüğü, ancak ve ancak tüm demokrasi güçlerinin birliçli ve kararlı tutumunun sonucu gerçekleştirilebileceğini bildiklerinden, bu konuda demokratik örgütlerle yapılan toplantıları sabote ettiler. Tutarlı kararlı, gerçekçi, güçlü, birliçli bir hazırlık için girmeden, İstanbul'da Sıkıyönetim koşullarında 1 Mayıs'ın kullanılmasının olanaklı olmadığını herkesten daha iyi bildikleri halinde, İstanbul dışındaki kutlamaları «İstanbul», «bölücük» gibi hesabının çok güc verilebileceği suçlamaları karaladılar. İşçi sınıfının Uluslararası Birlik Dayanışma ve Savunma Günlü'nün kullanılmasını tümden önüne geçmek gibi iki yüzlü bir davranış, küllanışeği gibi baskılandı.

İşçilerin demokratik örgütleri toplantısında dediği gibi «kaybedecek şeyleri yoktu. 1 Mayıs öncesinde DİSK Genel Sekreteri konuşmuştu açık veriyordu. «100 bin kişi tutuklanırsa da yine 1 Mayıs Alan'ına çıkacağız» derken, kendi hafilya dediği yüzbinin, yüz kişisinin bile yürüyüşüne katıldığını biliyordu. Herkesin kabul ettiği bir gerçek vardı.

DİSK yürütmesinin 1 Mayıs'ta taktik bir platform olarak kullanması çabaları daha işin başında açığa çıkmıştı. 19 ve 20 Nisan'da Ankara'da demokratik örgütlerin temsilcileri ile yapılan toplantılarda kaybedecek şeyleri olanlar, DİSK yürütmesinin güven vermediğini görüyorlar. Kutlamaların nasıl yapılacağı, güvencin nasıl alınacağı sorularına cevap alamıyorlar. «İstanbul dışında kutlama yapılmasını» yolundaki ısrarlı tavırları da yandı bulamadığı gibi, kesin bir dile reddedildi.

DİSK yürütmesinin 1 Mayıs'a hazırlanmadığı, sava temelsiz ve boş delildi. Hazırlıkların göstermelik olduğu gösteriminin hangi koşullarda yapılacağı bile unutturmuş kendilerini. En rahat dönemlerde bile yaptırılmaması zor 70/100 ebında afişler bastırılıyor. Afişleri Ankara'dan getiren kamyon ise Merter sokaklarında göne öne DİSK'in adresini arayan güvenc kuvvetlerine cyakalanıyordu. «Şoför DİSK'in adresini bir güvenc mensubundan öğrenmek isteyince, onlarda kamyon da ne olduğunu merak edip aramıştı. Güvenc iktidarı toplantıları ise tam bir keşmeç ve ciddiye sızlık örneği. Yapılmayacak bir gösterimin güvencini düşünmek elbette ciddi olmayacaktı. Sonun da bu ekibin sorularına, fabrikalarda «1 Mayıs'ın ne kadar güzel bir şey olduğunu» propaganda edilmesi görevi verildi.

1 Mayıs'ta İstanbul'da 1 Mayıs Atamı'nda kullanması mümkündür. Ancak bunun koşullarının yaratılması gereklidir. DİSK yürütmesi ve onların taktik yandaşları veya dan kaçır güç kaçıtır bu önerilerden. Burjuvazinin oyununu boza cak güç, tüm demokratik güçlerin oluşturacakları bir eylem platformuydu. Bu birlik daha 1.5 ay önceden Maden-İş, Banksen ve Bay-sen-in ihracıyla torpillemişti. Bu sendikaların ihracından sonra burjuvazi 1 Mayıs konusunda daha net tavır aldı. 1 Mayıs'ta İstanbul'da yaptırmayacağını açıkladı.

Kutlamamızın subjektif koşullarını yaratmak şöyle dursun, yıllardır elde edilen kazanımlar bile tehlikeye sokulurken, DİSK yürütmesinin «yapacağı» arzuları daha da yükseldi. Ancak ortada hiç bir şey yoktu. DİSK Yürütümünün Bölüclü taviriyle hazırladıkları ortam bir provokasyon zeminine dö nüştü ve 1 Mayıs'ın eşliğine geliş-tirildi. Maden-İş Banksen, Bay sen'in yanısıra, Oleyiş, Lastik-İş, Tunka-İş, Peçkim-İş, Devrimci Toprak-İş, ASİS, Tektaş-İş, Aster-2, ve Yeni Haber-İş sendikaları da 1 Mayıs'ta İstanbul'da kutlama-yıklarını açıkladılar.

Boylece silahleri geri teslim, ta-bansızların oyunu bozulmuştu. Yü-rütmenin 1 Mayıs politikası daha 1 Mayıs öncesi DİSK'İ oluştur-an sendikaların çoğunluğu tarafından reddedilmişti.

İşte İzmir'e gitme kararı ge-lişin bu süreç içinde alındı. İşçi sınıfının savaşımında sorumlu olanlar, 1 Mayıs'ı hiç kutlamama provokasyonu karşısında kaybede-cek şeyleri bulunalar, 76, 77, 78 ve 79 Mayıs'larının öncülerininlerce kiş, işçisi, köylüsü, aydını, kadını gençliği ile İzmir'e akın etti. Ve eğer tutuklanacak eziyet görmek övünülecek birşeyse 1 Mayıs'ta İzmir'e gidenlerden 1300'e yakını gözaltına alındı, bir o kadarı da yollarda eziyet gördü. Östelik ek olarak İKDN'nin Merkezi ve tüm şubelerinin çalışması yasaklandı.

Boylece işçi sınıfının politik öncüsünü tecrit etmeye, sınıf ve kitle sendikacılığının öncülerini aç-maya sokmaya çalışılan, kendiliğ-den tecrit edilerek, kendilerini çık-maya girdiler. Hemen hemen tüm DİSK sendikalarını 1 Mayıs'ta İzmir'de kutlama yapmayacakları ilan açıklamalarına ve Dev-Genç, Dev-Sol, Kuruluş gibi örgütlerin İstanbul dışında kutlamalar düzenlemelerine karşın, nedense sa-dece Maden-İş, Banksen ve Bay-sen sendikaları ile İGD ihanetini suçladı. DİSK Genel Yürütümünü görüştü ve değersizliğine ta-ban tabana yaz, «koran sayı cı» kan DİSK'in SES'i dergisinde her-kes halin ilan edilerek işçi içinde yitirmeye çalışıldı.

— — —
Şimdi DİSK'te yeni bir dönem başlıyor. Tabansızlık oku yaydan çıkartmışlar dönüşü olmayan bir yola girmişlerdir. Kendilerini ters düşen sınıf sendikalarını DİSK'ten uzaklaştıran operasyonunun geliş-tirilmesi gündemindedir. Bu süreç Devrimci Toprak-İş ile başlamış durumda. Ülkemizde faşist tirman-şın yeni ve ciddi boyutlara ulaştığı şu günlerde, gerici gücün hükümeti devirme manevralarına hız verdiği bu koşullarda bölüclüler ve «özel görevliler» ellerin-den gelen eziyetlere, Kimse'nin kuşku olmasın bu oyun da bozula-cak. İşçi sınıfının DİSK'İ, işçi sınıfına, onun savaşımına za-rar verenlerden temizleyecek güçte dir. Zaman, tabansız Yürütme ve onun taktik yandaşlarına bunu gösterecektir.

Faşistlerin
maoculara
oda
komşuluğu
bile
Maden-İş'in
alüminyum
tesislerinde
çoğunluk
sendikasını
engellemeydi

Şeydişehir'de artık faşistlere yer yok!

Geçtiğimiz günlerde Şeydişehir önemli günler yaşadı. 28 Mayıs'ta Türk-İş içinde faşist hareketin basını çeken Türk-Metal sendikası tarafından çeşitli kentlerden getirilen silahlı MHP militanları, var-dığı çıkışında işçilere saldırıya denediler. Gözleri yemeyince ken-te inerek korumasız işyerlerine, CHP, Maden-İş gibi parti, sendika ve demokratik örgütlerin binalarına saldırdılar. Faşistler Kahraman maraş örneği bir kitle kırımına girişmek istediler.

Ancak bu iş artık Şeydişehir'de o kadar kolay değil. Türkiye'de sınıf ve kitle sendikacılığın öncülüğünü yapan Maden-İş'in, saf-larında tapanan Şeydişehir işçisi esnafıyla, kadınıyla, memuruyla ve en önemlisi tüm çevre köylülü-yle Şeydişehir'de faşizme geçit vermiyor. Saldırı durduruluyor, ardından kadını, esnafı ve Sey-dişehir'in tüm alanı terlikle geçinen-leri alanlara çıkıyorlar.

28 Mayıs faşist saldırısından da bu böyle oldu. Faşistler kenti için-de saldırlarını sürdürürken işçiler-in, esnafın halkın büyük teki-siyle karşılaştılar. Emniyet görev-lileri olaya seyril olurken, önle-yecek gücümüz güçsüz derken, Sey-dişehirli kıran kıran bir kavga verdi sokak ortasında. Yaralan-anlar oldu. Faşistler büyük kayıp verdiler. Sattırııı kapan bir kasap 8-10 faşist kağıt ömne, kovandı. Güvenlik görevlilerine halkın ö-nünlük kaçan faşistleri yakalamak-tan başka bir iş kalmadı. Po-lislerden bir kısmı halkın bu ka-dar büyük tepkisine neden olan faşistleri yakalamak zorunda kal-dılar.

Aradan bir iki gün geçmeden, Şeydişehir'in emekçi kadınları kenti te bir yürüyüş yaptılar. Faşist Türk Metal'in Şeydişehir'den geri dönmeyeceğini defalarca gitmiş-tiler.

9 Haziran günü esnafın yürü-dü. Şeydişehir'de kitlelerin bu anlamda hareketlenmesinin basını Şeydişehir işçisi ketti. Seydi-şehir'de işçi sınıfı, yığınların ön-cüsü olduğuna, faşizme karşı ka-rarı ve tutarlı savaşımına yine yığınları bir kez daha kanıtladı. Yığınlar işçi sınıfının öncülüğünü kabul etti. Kitle kırımına giden yola, işçi sınıfının yığınlarına ver-

diği bu güven, işçi sınıfının tüm emekçi kesimlerle, ilerici aydınlar-la oluşturduğu birlik tkadı.

Oysa, Şeydişehir'de alümin-yum tesislerinin kurulmasından sonra tüm geriller ve faşistler bu yöreye gözlerini dikmişlerdi. Ger-ci İktidarlar döneminde Türk-İş'e bağlı Türk Metal'e alüminyum te-sislerinde toplu sözleşme yetkisi verildi ve MC dönemlerinde de fabrika faşist militanları doldu-ruldu. Alüminyum tesislerinde ça-lışan 6 bin 700 kadar işçi bu faşist militanlar tarafından sindirilmek istendi.

Kavramın çetini Maden-İş Böl-ge Temsilciliği Şeydişehir'de kurul-duktan sonra başladı. İşçiler silip-çukular Maden-İş'e toplu halde Türk-Metal'den istifa ettiler. Bu çözülmeye ölenek isteyen Türk Metal, MHP'İ AP'li parlamenterler bölgeye getirip antikomünizm nutku attırdılar. «Maden-İş komün-ist sendikadır dediler. Antiko-münizmin en kabasından en ince-sine kadar oynandı. Ama sökmü. İşçiler, «Maden-İş ko-münistse, yöneticileri komüniste biz de komünistse dediler. Teröre başvurmak istedikler, ters tepti. Bu sefer kaçacak delik aradılar. Son-ra «büyük plans düzenlendi. Bu planın düzenleme cesaretini de MKE'de çalsına Bakanlığının ken-dilerine verdiği yetkiden aldılar. «Büyük plans daha da tersine iş-le. Maden-İş'in Alüminyum te-sislerinde çoğunluk sendikası ol-duğuna Müesses müdürüğü de ka-bul etti ve Maden-İş üvesi bir işçi yönetim kuruluna girdi. Bu olay tüm kente davul zurnalarla kul-landı.

Şeydişehir'de bugün işçi sınıfının, metal işçilerinin basını çek-tiği halk güçlerinin birifi daha da pekiyor. Maocular MHP ilçe Örgütü, MHP Gençlik Kolları ve AP İlçe Örgütü'nün balmadığı bi-nada faşistlere oda komşuluğu yap-parken, kimi zöist grupçuklar da zaman zaman «gelofo boy atan eylem birliğine» ters ve kararsız dav-ranışlarda bulunuyorlar. Ama bu-gün Şeydişehir'in işçisi, esnafı, me-muru, kadını, genel ak sakalı de-ğis, efaşistler defoğdupek bu-ralardan diyor ve ekliyorlar.

«Hem de bir daha gelmemce sine...»

Kısa...

Kısa...

Gıda-İş TARİŞ'in tüm birimlerinde yetki aldı

TARİŞ İşletmelerinde ge-çen yıl başlatılan istifa kam-panyasına İncir İşletmesinde çalısan 120 işçinin de katıl-masıyla DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası tüm birimlerde yetkili oldu.

Bilindiği gibi TARİŞ İşlet-meleri MC İktidarları döneminde MHP'li Faşistlerin yü-vası haline getirilmişti. Tek Gıda-İş Sendikasıdan istifa-fa ederek DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikasına geçen 2400 işçi adına yapılan açıklamada, işçi sınıfının sendikal bir liğini parçalamaya, sınıf sen-dikalarını ve sendikacıları na yapılan saldırıları ibretle izledikleri belirtildi.

Karabük Çelik-İş'te faşistler geriledi

Çelik-İş Sendikası Kara-bük Şubesinde yapılan lokal ve delega toplantıları ayrı bir liste ile giren ilerici, de-mokratik ve sosyalist işçiler fa-şistleri gerilediler. AP-MHP-MSP İttifakının oluşturduğu liste hemen hemen tüm işyer-lerinde çok az bir farkla se-gimi aldı. Sol listenin seçimi-leri kazanamayınca CHP il-çe örgütü etkin rol oynadı. Hazırladıkları korsan liste-re işçilerin lehine sol lis-tenin okı kaybına yol açtılar.

İzmir'de

Tek Gıda-İş protesto edildi

Tekel'in yaprak tütünü, ba-kım ve işleme işletmelerin-de çalısan işçiler, hüküs ve yasadışı uygulamalara göz yumarıı Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş sendikası İzmir şube yöneticilerini protesto etti-ler.

İşyerlerinde protesto, yasa-dışı ve toplu sözleşme mad-delerine aykırı davranışlara Tek Gıda-İş'in çoğunluğu nu belirten işçiler, sendika Merkez Şube Başkanı Cavit Yalçın ile, 2 Nolu Şube Başka-nı Timur Yavuz'u ve diğer yöneticileri protesto etmek amacıyla 15 ve 16 Mayıs gün-leri toplu halde sendikacı bi-nasına geldiler. Ancak daha önce işçilerin geleceğini öç-renen sendika yöneticileri, şube binasının kaçtılar. Sen-dikancı kilitli kapısıyla karşı-lanışan işçiler, sendika açılış caya değin eylemlerini sür-dürdüklerini söyleyerek sen-dika önünde bir süre beklediler. Ancak hiçbir yönetici-nin gelmediğini gören işçiler, sendikacıları protesto ederek girdiler.

Yığınlar ha

Kapitalist toplumda, üretim araçlarının özel mülkiyeti, küçük bir azınlığın elinde toplanmış olduğundan, çalışanların yaratıkları değerlerinin önemli bir bölümüne sermaye sınıfı elköyer. Hiç çalışmadığı halde, sermaye sınıfının yaratılan değerden aldığı paya, artı-değer ya da kabaca kâr adı verilir. Emek gücünün payına düşen ise, ücrettir.

Kuşkusuz, kapitalist toplum, yalnızca temel iki sınıftan, sermaye ve işçi sınıflarından oluşmaz. Bunun yanında, kapitalist toplumda, bu iki temel sınıf dışında, kendi içinde ayrılmış ve sınıflaşmış olan köylülük ve pekok ara katman da yer almaktadır.

Kırsal alanda, büyük toprak sahipleri, orta köylülük ve yoksul köylülük, genel olarak köylülüğün, belli başlı kesimlerini oluşturur.

Kapitalist toplumda, kentlerde, temel karşıt iki sınıf olan burjuvazi ve işçi sınıfı dışında da, esnaf ve zanaatkarlar, memurlar, teknik elemanlar, öğretmenler, aydınlar vb. gibi ara katmanlar bulunur.

Kapitalist toplumda, temel siyasi ve politik savasın yanında, bir de sürekli bir ekonomik - demokratik savasın söz konusuudur. Karşıt iki sınıf arasındaki bu ekonomik savasın ücret ve artı-değeri olarak, her iki temel sınıfın, yaratılan değerlerin paylaşım kavgasında ate kemikle dü rür.

Kapitalizmde, gelirin paylaşım kavgası, hiç kuşku yok, yalnızca temel iki sınıf arasında süregelen bir olgu değildir. Egemen sınıf olan burjuvaziye karşı işçi sınıfı yanında, köylülüğün çeşitli kesimleri ve öteki ara katmanlar da bu kavga-nın içindedirler.

Bu savasın, kapitalizmin tekelci aşamasında, daha ilginç bir görünüme alır. Emperyalizm ve tekelilerin sömürsüne karşı sürdürülen ekonomik savasına, işçi sınıfının yanında, yalnızca ara katmanlar değil, orta ve küçük boy sermayelerde katılır.

Çünkü, emperyalizm ve tekelilerin sömürü ve yıkımı, yalnızca üretim süreci içinde oluşan sömürle sınırlı değildir. Bu sürecin dışında, yüksek tekel fiyatının sonucunda oluşan ve tekelci sermayeye bir ek tekel kârı sağlağan bir başka sömür yöntemi de söz konusudur. Ve bu sömürün kurbanları da, yalnızca işçiler değil, tüm öteki ara katmanlar, orta ve küçük köylülük ve hatta tekel dışı orta ve küçük boy sermayelerdir.

Yaratılan maddi değerlerin, sınıf ve katmanlar arasında sürdürülen bu paylaşım savasını, son çözümlemede, kendisinin, savasın sınıf ve katmanların gelir düzeylerini ortaya koyar.

Bu açıdan, emekçi sınıf ve katmanların, yaşam koşullarının iyileşmediğinin, temel iki göstergesi vardır. Birincisi, emekçi gelir ya da ücretin (real ücret) artı ya da eksik yonde değişmesidir. Daha açık bir deyişle, emek ücret artışları, fiyat artışlarından daha yüksek bir düzeyde gerçekleşmiş ise, gerçek ücret artmış ve bir önceki yıla oranla çalışanların yaşam koşullarında bir iyileşme olmuş demektir. Aksi

durumda, çalışanların gelir düzeyleri ya da gerçek ücretleri gerilemiş ve buna koşut olarak da, emekçilerin yaşama koşulları kötüleşmiş demektir.

İkincisi, emekçi sınıfının, gerekce ara katmanların gelir düzeylerinin, genel olarak sermaye sınıfı ve özel olarak da tekelci sermayenin gelir düzeyine oranla, ne yonde değişim gösterdiğidir. Emekçi sınıfların gelir düzeyleri, sermaye sınıfına oranla gerilemekte ise, bu durum, emekçi sınıfların gelir

açısından konularının görece kötüleştiğini gösterir.

Kapitalizmde genel kural olarak, işçi ücretlerindeki artışlar, fiyat artışlarının önüne geçebilir; yani gerçek işçi ücretlerinde sürekli bir artış gözlenebilir.

Ne var ki, gerçek ücretlerde meydana gelen artış, artı-değer oranının (sömür oranının) gerilemesi anlamına gelmez. Kapitalist toplumda, genel kural, sömür oranının artması, yaratılan değerlerin emekçilerin aldığı payın sürekli gerilemesidir. Ve bu anlamda, kapitalizmde, emekçilerin yaşam koşulları sürekli kötüleşir ve sermaye sınıfının da bu bölüşümden aldığı pay, hem mutlak, hem de görece olarak sürekli büyür...

TÜRKİYE'DE DURUM NE?

Tüm kapitalist ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de, sermaye sınıfı, işçi ücretlerinde, öteki emekçi sınıf ve katmanların gelir düzeylerinde meydana gelen değişimleri özünden çarpıtmaktadır.

Bu çarpıtmaları, birkaç nokta da toplamak olanağıdır. Birincisi sermaye sınıfı, işçi ücretlerinde meydana gelen «mutlak artış», gerçek ücretlerde meydana gelen bir artış gibi göstermektedir. Sözgelimi, 1978 yılında, gündelik ortalama 100 lira olan işçi ücretleri; eğer 1979 yılında 125 liraya yükselmiş ise, sermaye sınıfı bu durumu, gerçek işçi ücretlerinde yüzde 25'lik bir artış olarak yorumlamaktadır.

Oysa, gerçek işçi ücretlerinde bir artış ya da gerilemeden sözde bilemek için, mutlak ücretlerde meydana gelen artış (işçinin eline geçen ücretlerdek artış), fiyat artışlarıyla karşılatılmak gerekir. Sözgelimi, 1978 yılında ortalama yüz lira olan ücretleri, 1979 yılın-

da 125 liraya yükselmiş ve aynı dönemde fiyatlar da yüzde 25 oranında artmış ise, gerçek ücretler hiç artmamış, aynı düzeyde kalmış demektir.

Sermaye sınıfı, mutlak ücretlerdeki artış, yalnızca fiyat artışlarından soyutlamakla kalmamakta o aynı zamanda, ücret artışlarını, burjuva sınıfının gelirinde meydana gelen artışlardan da soyutlamaktadır.

Sonuç olarak, işçi sınıfının ve öteki emekçi yığınların gelirlerinde bir artıştan, bunların yaşama koşullarında bir iyileşmeden sözde bilemek için, iki şeyin gerçekleşmesi gerekir: 1) İşçi ücretlerinde ortaya çıkan artışlar, fiyat artışlarından daha yüksek bir düzeyde gerçekleşmiş; 2) Emekçilerin gelirlerindeki artışlar, genel olarak sermaye sınıfının gelirlerindeki artışlardan daha aşağı bir düzeyde gerçekleşmemelidir.

Bu iki göstergenin ışığında, Türkiye'de varolan koşullara bakıldığında, ortaya şöyle bir durum çıkmaktadır: 1963-1977 yılları arasında, 12 Mart Faizi'nin döneminde iki yıl haric tutulursa, gerçek işçi ücretlerinde sürekli bir artış gözlenmiştir. 12 Mart döneminin ilk yılında, gerçek işçi ücretleri, 1971'de yüzde 4.1 ve 1972'de de yüzde 1.5 oranında gerileme göstermiştir.

İlgili dönem boyunca, yalnızca işçilerin değil, köylülerin, tüm emekçi sınıf ve katmanların gelir düzeyleri, genel olarak sermaye sınıfının ve özel olarak da, tekelci sermayenin gelirlerine oranla sürekli gerilemiştir.

Son iki üç yıl içerisinde ise, tekelci sermaye dışında kalan, tüm sınıf ve katmanların, hem görece ve

0 halde ne yapmalı?

1978 ve 1979 yılları, emekçi yığınlar açısından, belki de Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en olumsuz dönemleridir. Yığınların yaşam koşullarının bu denli kötüleşmesi, emekçilerin büyük bir ekonomik çöküntü ve yıkımın eşiğine getirilmesi, hiç kuşku yok, yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda, politik ve ideolojik amaçlı yığın emellerinin ve yığınatçıların da nesnel koşullarından birisi ve belki de birincisi dir.

Son aylarda, işçi sınıfının ve demokratik güçlerinin, ekonomik, demokratik ve politik savasın düzeyleri yükseldi ve emperyalist odakların, tekelci sermayenin korkulu obası haline geldi. Bunda hiç kuşku yok. Ne var ki, yine de «kışık birşeyler olduğu, açık... Hem ekonomik-demokratik, hem de politik ve ideolojik savasında, ülkede varolan nesnel koşulların, yığınatçı eylem ve çıkışlara tam an-

ti, kurtuluşun işçi sınıfı hareketinde olduğunu yığınlar anlatabilir mektir.

Türkiye'nin nesnel koşulları, tüm çözüm uğraşlarına karşın bunalmılamıyla yansız, yığınların içinde bulundukları nesnel koşulların doğal sonucu olması gereken hareketliliğe, hiç değilse su güçlerde, kavuşabilirdiği söylenemez.

Bu durumun çeşitli nedenleri vardır. Kuşkusuz, bu nedenler arasında, u sun sınırlar «mutlak» olarak gösterilen ve tekelci emekçi yığınları peşine takan CHP'nin yaratığı dış kırıkçımın yavaş yavaş bilimselere katılmakla birlikte, henüz tam ve en geniş boyutlarda kavranamaması, çavrusa bile, en geniş yığınların çıkış yolunu tam görememeleri vardır. Bu nedenler arasında fazla teorinin; sikiyönetim eylem ve faaliyet çeşitliliğindeki yığınlar üzerinde yoğunlaştırılan antidemokratik baskıların payı vardır. Ama, yığınların hareket

gçiretilbilmesi ve devrimci duruma doğru olgunlaşmakta olan süreç yığınatçı biçimde katılmalarındaki en büyük eksik, işçi sınıfının bağlaşıklarının tam hazırlanamaması olması, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin henüz gerçekleştirilememiş olmasıdır. Daha da açığı, eksik olan, özel bir yandır.

zaman, yapılması gereken de, varolan nesnel koşullar yanında, özel koşulları oluşturmaktır. Yığınlar «alt ekonomik-demokratik değil; aynı zamanda, politik ve ideolojik hedefleri de doğru olarak gösterebilmelidir. Yapılması gereken, burjuvazinin denediği tüm güncel yolların birer çıkması olduğunu, koca «mutlak dağılımın» yutturmacadan başka birşey olmadığını, yığınların gitgide derinleşmesi ve kapitalizmin bunalmışlığında bu açmazların çözümsüzlüğü, yığınların uzun süre hareketsiz bekletemez.

reketsiz kalmayacak

hem de gerçek gelir düzeylerinde hızlı bir gerileme gözlenmektedir. Resmî veriler, 1978 yılının, emekçi yığınları açısından, planlı dönem en kötü yılı olduğunu göstermektedir.

YÜZDE 19 GERILEME

1978 yılında, gerçek işçi ücretleri (real ücretler), yüzde 19 dolayında gerileme gösterdi. Bunun anlamı, 1978 yılında işçilerin yaşamaya koşullarının, bir önceki yıla oranla yüzde 19 oranında kötüleşmesi demektir.

Gerçek işçi ücretlerinin yüzde 19 dolayında düşüş göstermesine, 1978 yılında fiyatların işçi ücretlerinden daha yüksek oranda artması neden oldu.

1978 yılında, mutlak işçi ücretlerinin yüzde 25,7 oranında artmasına karşılık, perakende fiyat - lar yüzde 54 arttı.

İstanbul geçinme endeksi, 1977 yılı Aralık ayı sonunda 681,3 iken, bu gösterge, Aralık 1978'de 1049'a yükseldi. Böylece, Aralık 1977 - Aralık 1978 dönemini kapsayan son bir yıl içinde, perakende fiyatlar yüzde 54 dolayında artmış oldu. Resmî veriler, planlı dönemin en yüksek fiyat artışlarını, 1978 yılında ortaya çıkartmış göstermektedir.

İşçi ücretleri, 1977 yılı Aralık ayında gündelik olarak 165 lira 46 kuruş iken, Aralık 1978'de 207 lira 94 kuruş yükseldi. Böylece, Aralık 1977 - Aralık 1978 dönemini kapsayan son bir yıl içinde, mutlak işçi ücretleri, yüzde 25,7 oranında artmış oldu.

Ote yandan fiyat artışlarının işçi ücretlerinden arttırdıkları dan ana yüksek oranda gerçekleşmesi so nucu, Aralık 1977'de gündelik 165 lira 46 kuruş olan gerçek işçi ü-

Mutlak Ücretler		Ücret Artışı %		Gerçek ücret Artışı %		Gerçek Ücretler		GERÇEK ÜCRETLER	
						AYLAR	Endeks 1963:100	Fiyat artışı %	
165,46	—	—	—	165,46	ARALIK 1977	681,3	—	—	
160,46	9,1	5,1	173,00	OCAK 1978	708,5	4,0	—		
172,51	-4,4	-9,7	157,74	ŞUBAT 1978	746,2	5,3	—		
170,70	4,7	2,8	162,16	MART 1978	760,1	1,9	—		
186,13	3,0	0,0	162,16	NİSAN 1978	782,8	3,0	—		
181,60	-2,4	-7,4	150,16	MAYIS 1978	823,3	5,2	—		
184,66	1,7	-2,4	146,56	HAZİRAN 1978	857,1	4,1	—		
193,13	4,7	0,9	147,88	TEMMUZ 1978	889,6	3,8	—		
203,38	5,1	2,5	151,58	AĞUSTOS 1978	913,1	2,6	—		
210,47	3,3	-1,2	149,76	EYLÜL 1978	954,1	4,5	—		
208,96	-1,5	-6,3	140,33	EKİM 1978	1000,2	4,8	—		
206,33	-0,3	-3,5	135,42	KASIM 1978	1031,7	3,2	—		
207,94	0,8	-0,9	134,20	ARALIK 1978	1049,0	1,7	—		
25,7	—	—	—	ARTIŞ %	64,0	—	—		

retleri, Aralık 1978'de 134 lira 20 kuruş düştü. Böylece, Aralık 1977 - Aralık 1978 döneminde, gerçek işçi ücretleri yüzde 19 dolayında gerilemiş oldu.

ÜCRET, MAAS VE KÖYLÜ GELİRLERİ

Sermaye sınıfı ile emekçi sınıf ve tabakaların, gelir düzeylerinde ortaya çıkan gelişmelerin yönünü kavrayabilmek için, bu sınıf ve katmanların ulusal gelirlerden aldıkları payın, zaman boyutunda nasıl bir değişime uğradığına bakmak gerekmektedir.

Soruna bu açıdan yaklaşıldığında, 1970-1978 yılları arasında, işçi sınıfının, maaşıyla geçinme me murlarını ödetenler ve köylüler in gelirlerinin görece gerilediği; bu na karşılık, sermaye sınıfının ve özellikle de tekelci sermayenin gelirlerinin sürekli arttığı gözlenmektedir.

Nitekim, 1970 yılında, işçi ücretlerinin ulusal gelir içindeki payına 100 dersek, 1978 yılında bu büyüklük 57'ye düşmüş bulunmaktadı. Bir başka deyişle, 1970 yılında, ulusal gelirden 100 lira pay alan ortalaması bir işçinin, 1978 yılında aldığı pay 57 liraya gerilemiştir.

Aynı biçimde, ilgili dönemde, maaşlıların ulusal gelirden aldığı pay, 1970 yılında 100 iken, bu büyüklük, 1978 yılında 65,7'ye düşmüştür. Bir başka deyişle, 1970 yılında, ulusal gelirden 100 lira pay alan ortalaması bir maaşlı kişi, 1978 yılında 65,7 lira ile yetinmek zorunluluğuna kalmıştır.

Köylülüğün durumu, biraz daha değişiktir. 1970 yılında, tüm köylülük ulusal gelirden aldığı pay 100 iken, bu büyüklük de, 1978 yılında 74,2'ye inmiş bulunmaktadı. Bunun anlamı, 1970 yılında, ulusal gelirden alınan her 100 lira ilk köylü gelirinin, 1978 yılına gelindiğinde 74,2 liraya düşmesi demektir.

İlk bakışta, maaş ve ücretlilerle oranın, köylünün görece durumanun daha iyi olduğu düşünülebilir. Ne var ki, böylesi bir yargı, kesinlikle yanlış olur. Çünkü, kırsal kesim gelirleri için, Türkiye'de ekilebilir toprakların yarısına sa-

hip; bir avuç büyük toprak sahibi - nin de gelirleri yeralmaktadır. Bu nedenle, kolaylıkla söylenebilir ki, salt yoksul köylülüğün değil; aynı zamanda, orta köylülüğün de yaşam koşulları görece kötüleşmekte, mülksüzleşme, sömürü ve yekim, bir avuç büyük toprak sahibi dışında kalan tüm katmanları kapsamaktadır.

Ekonomi biliminde, değişim - yen bir kural var: Gelir dağılımında, bir sınıf ya da katmanın kaybettigini, kaçınılmaz olarak, bir başka sınıf ya da katman kazanır. Bir başka deyişle, gelir dağılımında, kimi sınıf ya da katmanların gördü durumlarını iyileştirmeleri, ancak bir başka sınıf ya da katmanların gördü durumlarını kötüleştirilmeleri ile gerçekleştirilebilir.

O zaman şu soru sorulmaya değer mi: Türkiye'de, Ücretlilerin, maaşıyla geçinilen, emaf ve zanaatkarların, tüm ara katmanların orta ve küçük boy tarımçıların gelir düzeyleri, hem mutlak ve hem de görece gerilerken, durumları iyi leşen kimlerdir acaba? Saydığımız sınıf ve katmanların dışında, tekelci sermaye ile büyük toprak sahiplerinden başka kimse kalmı mı?

BURJUVAZİN YALANI

Burjuvazi, gerçekleri ters yansıtmekte, yalan ve demagojiyi sürekli bir silah olarak kullanmakta ustalaşmış bir sınıftır. Burjuvazinin kodaman kesimi, tekelci sermaye, eskiden beri, maaş ve ücretlerde ortaya çıkan artışlardan ve

tarımsal ürünlerin taban fiyatlarının yüksek düzeyde saptanmasından sürekli şikâyetçi olmuş ve bu durumu, Türkiye'de enflasyonun esas nedeni olarak göstermeye çalışmıştır.

Resmî veriler, tekelci sermayenin bu iddiasının, büyük bir kurukuru yalan olduğunu ortaya koymaktadır. Bir kere, maaş ve ücret-

lilerin ve köylülerin ulusal gelirden aldıkları pay, zaman boyutunda sürekli gerilemiştir. Bunun anlamı, yaratılan maddi değerlerin bölüm - şümünde, sermaye sınıfının ve özellikle onun tekelci kesiminin gelirleri, hem mutlak, hem de görece olarak artmış demektir. Bu, aynı zamanda, işçi ücretlerinin toplam maaşlarla içindeki payının, hem mutlak ve hem de görece olarak gerilemesi anlamına gelir.

İkinci olarak, 1977'den itibaren akl almaz boyutlara ulaşan fiyat artışları, tekelci sermaye dışında kalan tüm sınıf ve katmanların gelirlerindeki artışın önüne geçmiş ve yığınların gerçek gelir düzeyleri, sürekli gerilemeye başlamıştır.

Bu veriler, sermayenin bir sudreden beri yükselttiği 1978 yılının kendisi için yıkıcı olduğu yoldan - daki fiyatlarının iki yüzüldüğünü gösterirken, Türkiye'de emekçi yığınların eşit görülmektedir bir ekonomi gerileme için Hindiklerin de tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır.

Yığınların her hareketlenişinin de, mutlakla doğru hedeflere yönelen çıkışları olduğu söylenebilir. Yığın hareketlerinin doğru hedeflere yöneltilmesinin birinci ve en temel koşulu, güvencesiz işçi sınıfının politik hareketidir. Onun yığınları üstünde etkin olması, yığınların doğru hedefleri gösterbilmesi, yığın hareketlerine öncülük edebilmesi, yığınlarla birlikte ve yığınların önüne geçebilmesidir.

Yapılması gereken, öncülü ve özgüncü akımlarla, her şeyden önce boydan eşeğe ve esola sapaşmaya ödünsüz ideolojik savaşın, tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini gerçekleştirerek amacıyla doğru taktik ve stratejilerle çalsınak ve yığınların doğru hedefleri gösteren propaganda ve altyapıyı yoğunlaştırmak, bu hedefler doğrultusunda yığınları örgütlemek ve hareket geçirebilmek tir.

DEĞİŞİK SINIF VE KATMANLARIN GELİR DAĞILIMINDAN ALDIKLARI PAYLARDAKİ DEĞİŞİMLER

YILLAR	ÜCRETLER	MAAŞLAR	TARIM GELİRLERİ
1970	100,0	100,0	100,0
1971	85,2	78,9	109,4
1972	78,2	68,2	83,6
1973	73,6	51,4	80,6
1974	69,9	52,2	103,1
1975	64,8	52,0	105,8
1976	67,1	39,9	117,0
1977	66,7	67,8	97,2
1978	57,8	69,7	74,2

KAYNAK: Devlet İstatistik Enstitüsü

Uluslarüstü Avrupa

10 Haziran seçimleriyle Avrupa'da kapitalist bü-tünleşme yolunda yeni bir adım atıldı. Avrupa parlamentosuna ilk doğrudan seçim gerek-leşti. Bu adimin önemi, yalnızca 410 milletvekilini seç-mek için dokuzlar halkının sandık başına gitmesinden gelmiyor. Avrupa Parlamentosu seçimlerinin, Avrupa'da güvenlik ve işbirliği, Avrupa'da emekçi yığınların yaşamsal çıkarları, barış ve yumuşama aşın-da da tehlikeli niyetler tasarrufundan İleri ge-liyor.

AET ile ilgili olarak Pentagon'da, CIA'nın kullandığı hazırlanan son plan şökr: ABD gü-dümünde, ABD'ye bağımlı olmakla birlikte, Fede-ral Almanya'nın Avrupa'ya hakim olmasına çalışmak; politik bütünleşme sürecini, zamanla askersel bir yapıya ulaştırmak için gerekli girişimlerde bulunmak; bunun sonucu olarak da Avrupa'da yükselen işçi sınıfı hareketinin ezil-mesi için, gelişip güçlenen ve harekai politikası-na damgasını vuran sosyalist ülkelere saldırılar-ın bulunması için, gelişmekte olan ülkelerin ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının daha et-kil bir biçimde bastırılması için yepeyi ola-naklara sahip olmak.

NATO merkezinin yerin altına indirilme-sinden, Avrupa'daki başkentlerin denetimini sağlamak için bir elektronik ağı önml baş-ken-terinden geçirilmesine; Avrupa Parlamentosu seçimlerine katılan tüm burjuva partilerinin pro-gramından, NATO'nun silah standardizasyonuna gitmesine ve bu arada Carter'in güvenlik danış-ması Rezeknaki'nin «bize güçlü Avrupa gerek-demisine karar veriyor, bu planın, sınıf, sınıfı adını uygulamaya konulduğunu gösteriyor.

Bu tehlikeli adımlar atılırken, böylesine sınsı planlar tezgahlanırken, Avrupa'daki Komünist Partiler de yoğun bir savaşım içinde.

Gerekli 1974 yılında yapılan Avrupa Kapita-list Ülkeleri Komünist ve İşçi Partileri Kon-feransında, gerek 1978 Temmuzunda Lüksen-burg'da Avrupa Parlamentosu seçimleriyle ilgili danışma toplantısında, gerekse İkili ve çoklu il-gilerde bu tehlikeyi ele alan işçi sınıfı partileri, bu uluslarüstü statüye karşı çıkmaktadırlar. AET içindeki bütünleşmesürecinin Avrupa'daki geniş emekçi yığınlarını daha büyük bir baskı altına alınmasına, özellikle de bu bütünleş-me-nin gelecekte askersel bir nitelik ge kazan-masına karşı hemen hemen aynı belgilerle sa-vaşım yürütüyorlar. Tek tek partilerin AET ile, kendi ülkeleri arasındaki ilişkileri farklı de-ğerlendirmelerine karşın, anti-tekkel platformda-ki, barış ve demokrasi sorunundaki görüşlerin de fark yok.

Avrupa'daki komünist ve işçi partilerinin gö-revleri, kuşkusuz seçimlerin sonuçlanmasını bitmedi.

Strassburg'da çalışmaya başlayacak parla-mentoda seçilen komünist milletvekillerinin ö-nünde, gerçekten zorlu ve çetin sorunlar bul-uyor. Sayıları altı milyonu geçen işsiz KH-leiler iş sahası açılması, tekellerin ezemeliğinin kırılması yolundaki çalışmalar, demokrasi sava-sımının yeni kazanımlarla donanması, için dış savaşım, silahlanma yarışının durdurulması, Avrupa'da güvenlik ve işbirliğinin geliştirilmesi, par-lamentonun ulusal parlamentolarda yaptırım yetkisine sahip olmasına karşı çıkılması, ge-lişmekte olan ülkelere ya da ulusal kurtuluş savaşlarına müdahalelere engel olma gibi.

ORTADOĞU'DA YENİ BİR SAVAŞ HAZIRLIĞI YAPILIYOR

CAMP David ihanet an-laşmasının sonra em-peryalizmin Ortadoğu'da Mi-sır'ı jandarma olarak kullan-maya başlamasıyla birlikte, bölgede yeni bir bölgesel sava-ş hazırlıklarının artması dikkat çekmeye başladı.

Emperyalizm ve sionizm, Ortadoğu'da gün geçtikçe za-yıflayan konumlarını yitir-mek, atılan geri adımlara yenilerini eklemek için tehlikeli maceralara hazırla-nıyor.

Lübnan'daki olaylar, bu hazırlığın aşama kaydet-tiğini gösteriyor. İsrail'in son zamanlarda Lübnan'a saldırı larını yoğunlaştırması, hele hele bir süre önceki saldırı-larda helikopterlerin ve sa-vış gemilerinin de devreye sokulması, Filistin halkının geleceği açısından daha kor-kuç planların yapıldığını kanıtıyor.

Bu arada dikkati çeken nokta, Lübnan'ın seçiminin bir rastlantı olmaması, he-

def olarak Lübnan'ın seçi-minde uzun hesapların ya-pılmıştır. Su anda Lübnan-da hükümet bulunmı var-dir. Arvica en güçlü, en ka-rarlı Filistin savaşçıları Lüb-mandaki Şif kentinde üle-nmişlerdir. Lübnan'da güçlü bir ilerici tephe vardır ve Lübnan işçi sınıfı, Ortadoğu-daki bunalmış Filistin halk-ının en güçlü mütefikleridir. Ancak son zamanlar da Güney Lübnan'da faşist hareketin ağırlık kazanma-sıyla birlikte, Lübnan'daki ilerici güçlere baskılar yo-ğunlaşmıştır.

Emperyalizm ve sionizm, Lübnan'daki antiemperyalist antisyonist cephe'nin bölün-mesi için bu faşist devletçik-leri, sağcı falanjistleri, usta-likla kullanmak istemekte-dir. Nitekim son olarak Filis-tin Kurtuluş Örgütü'nün Lüb-nan'daki bazı birliklerini ge-ri çekmesinin ardında, Lüb-nan'daki ilericilerle dayanış-ma yılmaktadır.

Lübnan'da İsrail'in sürekli olarak ilerleme istekleri, bu ülkedeki hükümet bulunmın-dan yararlanarak, yeni bir savaş çıkarmaya hazırlan-ması ise Mısır-İsrail tarafın-dan başlatılan Camp David İhanetinin yeni başlaşıklar kazanmasını hedeflemekte-dir. Zor duruma düşürülecek olan Lübnan'ı, Ürdün'ün, Su-udi Arabistan'ın izlemesi fik-ri emgemdir. Bu görüş İse yeni bir şey değildir. 1967 sa-vaşından sonra İsrail yöne-ticileri, bu arada uzun yıl-lar Dişlerli Bakanlığında bu-lunan Moşe Dayan, «savaş bize yeni olanaklar sağladı, şimdi Arapları istediğimiz gi-bi götürme masasına çekeli-riliz» diyorlardı.

1967 savaşından sonra, Or-tadoğu'da verilen antiemper-yalist savaşında belirli bir nitel değişiklik gözlenmekte-dir. Genel olarak politik ba-ğımsızlık ve emper devlet-ler kurulması savaşımı çerçe-vesi içinde, savaşımın top-

Mısır, emperyalizmin

Kahire, emperyalizmin giz-li servislerin Ortadoğu mer-kezi durumuna geldi.

Carter'in çabaları sonu-cu imzalanmış Camp David anlaşmasının sonra Mi-sır, emperyalizmin asker de-posu haline geldi.

ABD'ün, Camp David'i imzalamının ötürü olarak 4 milyar dolarlık bir ek yar-dım alan Sedat, Suuan da, ekizi sarması öniemek için 50 bin Mısır askerini görev-lendirdi. Amerikan uçakla-riyle Sudan'a taşınan bu as-kerler, ülkenin güneyinde yo-gun olarak konuşlanan İhristi yanlı kırskırtmak için kul-tanılacak.

Geçen ay ortalarında Kahi-re'de gizli bir toplantı ya-pıldı. CIA, İsrail Haberalma Örgütü MOSAD, Mısır Haber Alma Örgütü ve İnan'den kaç-mak zorunda kalan SAVAK ajanlarının katıldıkları bu toplantıda, Ortadoğu'daki ge-rici hareketin yürütülmesi ele alındı. Sayıları 8500'a

فلسطين داري

lumsal ve ekonomik alanı kaydedi saptanmaktadır. Yeni aşama için karakteristik olan ödevler arasında, gide-rek Arap halklarının isteyecekleri gelişme yolunu seymeleri öne çıkmaya başlamıştır. Bu konuda çeşitli ülkelerde aranan çözümler çeşitli ülkelerde sınıf savaşının kesinleşmesine yol açmıştır.

1967 savasından sonra beirlenmiş ve bugün artık varlığını yadsınamaz bir durum gelmiş olan bu süreç, ya iki sorunun yanıltılmasında da gündeme gelmektedir.

1 - Savaş yükünü hangisinnlar taşıyacaktır?
2 - İsrail'in legal ettiği topraklar bağımsızlık savaşını yoluyla mi, yoksa emperyalizm ve siyonizme uzlaşarak mi kurtarılacaktır?

Bugün gerici Arap ülkelerinde İsrail ile uzlaşma isteginin ardında bu terdiler, sorular yatmaktadır. Gerici ve Jimler bir yandan Ortadoğu'da adil ve kalıcı bir çözümün

gerçekleşmesi yolunda istek savasın en ön safalarında tar pışmakta olan geniş halk yığınlarını, savasın ekonomik yükünü çekmeye zorlamaktadırlar. Öte yandan da bu yığınların savasın sonuçları konusunda, politik gelişmeler konusunda, tek tek ülkelerde politik yaşama içerisinde söz sahibi olmaları alkoy-mak peğnedirler.

Emperyalizm bu ölçüden alabilirdiğince yararlanırken, bütün Arap bölgesinde büyük ya da küçük boyutları her türlü çatışma da kasıtlı kırılmaları için, yerel, dinsel, milliyetçi eğilimlerin öne çıkması için elinden geleni ardına koymamaktadır.

FKÖ BOY HEDEFİ

Emperyalizmin ve siyonizmin boy hedefinin Filistin Kurtuluş Örgütü olması bir rastlantı mıdır? Bu sorunun yanıtını da, yukarıda saptanan yeni gelişme ile birlikte

Emperyalizm, Türkiye'yi,

Ortadoğu'nun önemini göz önüne alarak, bu yöredeki sorunu kendi lehine çözebilmek amacıyla ileri bir karakolu olarak görmek istiyor Türkiye'deki gelişmeler emperyalizmin Orta doğu politikası çerçevesinde düşünülüyor.

vermek gerekir.

Bugün Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) Arap ulusal kurtuluş hareketi içinde ulusal kurtuluş ile sosyal kurtuluşu birarada gören bir örgüttür. Filistinliler tek ve yasal temsilcileri olarak FKÖ'yü görmektedirler. Gerçi FKÖ içinde farklı sınıfların temsilcileri bulunmakta, değişik örgütler yer almaktadır, ama örgüte egemen olan görür, emperyalizmin yeni sömürgeci özelliklerini dikkate almaktadır.

Begün bu nedenle savasın, FKÖ'nün imha edilmesine kadar sürecini söylemektedir. Emperyalizmin ve gerici güçlerinin (Arap rejimleri dahil) FKÖ içinde sağ ve "ulmuş" unsurların güç kazanmasını girişimlerinin altında da bu neden yatmaktadır.

Yalnızca Filistin'de değil, tüm dünya platformlarında Filistin halkının tek ve yasal

temsilcisi olan FKÖ, bölgede en güçlü ve en ateşli bir biçimde Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti tarafından desteklenmektedir. Demokratik Yemen'e yönetilen ve daha da yoğunlaştırılması düşünülen saldırıların ardında da iste bu gerçek yatmaktadır. Demokratik Yemen hükümeti, halkı kendi ülkesinde olduğu gibi, bölgede de kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizmin tamamen getirilmesini savunmaktadır.

TÜRKİYE VE ORTADOĞU

Yeni savas hazırlıklarının yapıldığı, bölgedeki savasın niteliğinde önemli bir aşamamın kaydedildiği şu günlerde, Türkiye'nin Ortadoğu açığından stratejik önem taşıdığıdır.

1950'lerde Mendires İktidarı Suriye sınıra yakın 50 bin asker aracılığıyla o zamanı bunalımda emperyalizmin için kolaylaştırıldığı 1967 savasında Amerikan uçaklarının Adana'daki İnçirlik üssünden havalanmaları, en son olarak da İsrail'in denleme aygıtlarının Türkiye'ye verleştirilmesi ve İsrail'in görevlerinin Türkiye'ye yüklenmesi istenmesi, Türkiye'deki Amerikan üsslerinin Ortadoğu açısından taşıdığı stratejik önem vurgulanmaya yeter.

Bu açıdan Türkiye'de gelişip yükselen işçi sınıfı hareketi, tüm ulusal demokratik güçlerin antiemperyalist savasını, yalnızca ülkesindeki içliktirici feteleci sarmayenin ve emperyalizmin Türkiye'de ki konularını değil, aynı zamanda Ortadoğu'daki gerici rejimlerin ve emperyalizmin Ortadoğu'daki konularının da tehlikeye yeni bir gelişmedir. En azından, emperyalizmin Türkiye'yi büyük önem kazanan Orta Doğu sorununu kendi lehine çekmekte ileri karakol haline getirme istemlerini engelleyebilecek bir gelişmedir.

Türkiye'de oluşup gelişecek olaylara, Amerikan üstleri sorununa, bu açıdan yaklaşmak zorunludur.

Ortadoğu'da yeni bekçisi

asan ve İsrail'den gece yarısı bir femyile kaçır kurtulabilen SAVAK ajanlarını Afrika'da görevlendirilmeleri kararının gündüzü toplanıldı, Kahire'den bir aliti servisinin hizmetinde bulundurulacak üzere bir binanın da hizmete açılacağı açıkladı.

İsrail'deki gelişmeler sonucu, emperyalizmin Körfez ülkelerinde de konumunu yitir me korkusu üzerine Sedat, emperyalizmin verdiği direktifi yerine getirdi ve Umman'a asker gönderdi. Umman'da bulunan 5 bin İran askeri nin geri çekilmesinden sonra, özellikle batısında İsraili güçlerin hayli etkin oldukları Umman'ın 15 bin Mısır askeri geldi. İngiltere, Umman'ı taşınma işlemi için yardımı olurken, Amerika'da, Umman Denizinde Demokratik Yemen'i kontrol manevralarına bu Mısır askerlerin de katılması hesabını yapıyor. Yemen Arap Cumhuriyeti-

ül'de (Kuzey Yemen) Ulusal Cephe'nin giderek güç kazanması üzerine Sedat, bu ülkeye gönderdiği asker sayısını 5 bine çıkardı.

Afganistan'da Kahire devrimci güçlere maoocu Pekin yöneticileriyle birlikte uzman ve para yardımı yaparken, Mısır halkının büyük bir bölümünü de gerçekleştiren de buralarda savasa sürüleceğini bir çekinmeden açıklıyor.

Sedat'ın Etiyopya'ya karşı Somali'yi desteklediği bilinmektedir. Ancak son zamanlarda da Somali'deki Mısır askerlerinin sayısını 15 bine çıkarmış, bunların da özellikle sima bölgelerine yerleştirilmeleri tehlikeli gelişmelerin gündemde olduğunu gösteriyor.

Mısır, Lübnan'da falanjistlerin kudrakları söze devletçiliğe de destek veriyor. Burada 500 kadar Mısır uzman, harıl harıl Filistin hal-

kına karşı çalıştırmaktadır.

Libya ile bir savasın gündemden indirilmediği belirtiliyor. Son gelen haberlere göre askeri birlikler sürekli olarak Libya sınıra doğru akıyor. Sedat, durup durup Libya'nın Sovyet üssü haline geldiği iddialarını ytmelıyor. Anlaşılan önimüzdeki dönemlerde yeni bir sirtışma çıkarsa Libya topraklarına saldırılmayı amaçlıyor.

Bu arada Mısır halkının dil teniş güç kazanıyor. Sedat, İsrail'in hedefini ödemek için korkunu için Mısır'ın İspihaneye dönüştürdü. Gelecek halk hareketi simdiklik sokaklarda bekleyen tanklarla, 100 binlik gısl servisinin psikolojik savas yöntemleriyle bastırılabilir.

Ancak gözlemler, İsrail'de devrim hareketinin durdurulamadığını belirtiyor. Mısır için de aynı gelişmelerin gündeme gelebileceğini söylüyorlar.

kısa... kısa...

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ KONGRESİ YAPILDI

Portekiz Komünist Partisi'nin 9. kongresi, bir sanayi mekeki olan Bairo'da yapıldı. 146 bin 700 üyesi temsilen 1752 delegenin katıldığı kongrede, parti'nin bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm yolundaki görevleri ele alındı. Genel Sekreterliğine yeniden Avvaro Cunha'nın seçildiği kongre'nin korunması yolundaki savasının olanakları görüldü. Partinin ülkedeki tüm İsrailci güçlere yaptığı, en istemi içeren birlik çağrısı onaylandı. Komünistlerle sosyalistlerin güç ve eylem birliği üzerinde duruldu.

Portekiz Komünist Partisi'nin 9. kongresine, 54 komünist ve işçi partisinin ve kurtuluş hareketinin temsilcileri katıldı.

HORIZONT TKP'NİN BİLDİRİSİNE

GENİŞ YER VERDİ

Demokratik Aklan Cumhuriyeti'nde çıkan haftalık Horizont dergisi, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 21 Mayıs 1979 günü bildirisini tam metin olarak yayınladı.

Horizont dergisi, Türkiye Komünist Partisi'nin, Türkiye işçi sınıfı, tüm emekçi yığınlar ve ulusun çıkarları doğrultusunda kesu ve kararlı bir savas yürütüdüğüne belirttikten sonra şöyle yazdı: "Türkiye Komünist Partisi, Amerika Birleşik Devletleri emperyalizminin U-2 casus uçaklarını Sovyetler Birliği topraklarına karşı casusluk amacıyla Türkiye topraklarından havalanmasını ve Türkiye havalarında uçmasını sağlamak için Türkiye'ye yaptığı tüm baskılara kesinlikle karşı olmakta ve Türkiye halkını bu tehlikeye karşısında uyarmaktadır."

DİZZÜR ALMAN GENÇLİĞİ BERLİN'DE TOPLANDI

Demokratik Alman gençliğinin bünyesinde toplanan "Yür Ak Alman Gençliği FDJ ulusal toplantısı, Berlin'de yapıldı. Gençliğin sorunlarını, barış ve yumasana konularını, sosyalizm kucaklanulduğuna gençliğin rolünün görüldüğüne çalsmalaraın yanı sıra çeşitli kültür ve spor eylemlerinin de yer aldığı toplantı, 2 Haziran'da gerçekleştirilen 700 binlik yürüyüş ile sona erdi.

Öncü savaşı ve «Devrimci terör»

Goşizm

GOŞİST akımları tanımak, onların sosyal-politik kaynaklarını bilmek, işçi hareketi için gereklidir. Bugün değişik goşist grupların bazı sendikalarında meslek odalarında, öğrenci-gençlik derneklerinde eylem içinde olduklarını görüyoruz. Goşistlerin silahlı silabsız eylemlerini şu sözelekle kısaca özetlemek olmalıdır: Servetencilik.

Kuşkusuz bireysel terör servetencilikinde ötesine geçilmez. Zaman zaman ve yer yer devrim hareketi- ni baltalıyor, emperyalizme, gerileme, çevrelere, silabsız yönetimi, kanlı baskılara girme için fırsat veriyor.

Gençlerin kimileri işçi hareketinin dışında kal- mıştır. Bunlar sosyalist devrime inanıyor, ama sa- bırsız, kısa zamanda büyük hedeflere ulaşmayı amaç ediyorlar. Kimi de, legal sosyalist yöneticilerden bazılarına, oportünist- leme, reformizme sapmalarına sınıf savaşımının dışında kalmalarına tepki duyuyor, goşizme sapıyor. Gerekte küçük burjuva akımı olan goşizm, işçi sınıfının devrimci öncü rolüne inanmadığı gibi, yığın savaşılarına da inanmaz. Servetencilik ve bireysel terörü yönü. Küçük burjuva sınıfsal kökene dayanması olmaksızın kay- naksızdır.

Goşizmin bireysel terör eylemi, servetencilik, polis ajanlarına karşı örgüt- lere sızma ve onları kendi provokasyon amaçları için kullanma olarak ve- riyor.

Goşist hareket, kendi içinde sürekli ayrışıyor, parçalanıyor. Bir kısmı uygun, bir kısmı ise Maoçluğa, öteki anti-Marksist, anti-Leninist akımlara katılıyor.

Türkiye'de goşist eylemlerin tarihi eski değildir. 1965'ten sonra bu eylemler boy göstermiştir. Ama şu gerçek, kısa zaman- da bir kez daha doğru lanmıştır. Devrim hareke- tinin omurgası, sosyaliz- me giden yolumu öncülük- çen işçi sınıfının sınıfsız ve baskıya, emperyalizme ve faşizme karşı sürdürdü- ğü sınıf savaşımıdır. İşçi sınıfının bu savaşımın dışına çıkması her akim ya sö- nüp gider, yada dolaylı ve ya dolaysız karşı devrimci odaklara sürüklenir.

ATILIM, 1 Nisan 1979
(Röta Radyo Yayını - dan alınmıştır...)

Goşist çizgilerin faşizme karşı savaşımlar yöntemleri, bir takım hazırlanmış reçetelerin tekrarıdır. Öteye geçimleri ve yığınların savaşımını reddeden « öncü savaşı » ve çeşitli adlar altında « bireysel terör » olarak özetleniyor.

YANLIŞ ve çürük teme- lardan hareket ettiri- mi, yanlış sonuçla- ra varırız. Goşizmin anti- faşist savaşım yöntemleri- nin yanlışlığı da, büyük ölçü- de, « faşizme », « Türkiye'de faşizme ve emperyalizme » Türkiye emperyalizminin sınıfsal konusunu çözümlen- lerinin yanlışlıklarından kay- naksızdır. Öte yandan, anti- faşist savaşım yöntemleri- ne gözlenen büyük yanlışlar, bir yanıyla da, goşizmin kü- çük burjuva kökeninin ge- lirdiği, acelecilik, servetencilik, işçi sınıfının ve yığın- ların gücüne inanmama gibi, objektif, sınıfsal nedenlerin sonucu oluyor. Sonra bir de bakılıyor ki, bir eylem kon- musu, hemen ardından « eylem- olumsuzluk ve yığıntı- la sonuçlanma » eylemleri, özetleştirilip yapılmış, ama ya- rın aynı hatta, aynı biçimde tekrarlanmaz...

ÖNCÜ SAVAŞI VE BİRİYESEL TERÖR
Çeşitli adı ve biçimlerine, çeşitli gruplaşmalarına karşın, tüm goşist çizgilerin anti- faşist savaşım, «hatta daha gene- rel olarak her tür savaşım- yol ve yöntemleri, sonuçta işçi kavram ve uygulamayı dayayı- rıncı: « öncü savaşı » ve « devrimci terör, silahlı propa- ganda », vs. adlar altında giz- lenen bireysel terör... Bu iki kavram ve uygulamayı birbirinden ayırmak ve soyut- lamak da olanaksız. İkinci, birine ilişkin « devlet ve ka- pitalizm » sonucu oluyor.

Goşist çizgiler, özellikle şu noktadan hareket ediyor- lar: Türkiye gibi ülkelerde hüküm süren sürekli faşizm, halkı tamamen « işsiz » hale getirmiştir. Bu nedenle halk eylemsizdir... İşçi sınıfı iş- çilik çıkar sağlama sava- şımına dönmüştür. Bu du- rum olguları işçi halk arasın- da suni bir dengenin kurul- masına yol açmıştır. Bu den- ge, Türkiye'de ayrıca var o- lan sürekli milli kriz ned- niyle kolayca bozulabilir. Bunun için dev silahlı öncü- lerin savaşı yeterlidir... Ki- saca öncüler ve silahlı eylem...

Goşist çizgiler için silahlı savaş, silah devrimine giden yolda bir araç değil başlıba- sına bir amaçtır. Silahlı sava- şımına başvurulması için şu veya bu örtülü koşulun gün-

deme gelmesi gerekmez. On- lar, 1970'lerde olduğu gibi 1973 seçimlerinden sonra da, MC başında iken de, şu an- daki CHP ağırlıklı hükümetin iktidarında da, hep tek ve aynı savaşım biçimini öne çıkarıyorlardı: silahlı savaş, devrimci silahlı savaş, her derde deva bir reçete olarak ortaya sürülür.

Lenin, her derde deva re- çeteler konusunda, şunları yazıyor: « İlayatın öne çıkara- cıdır bütün ihtimale, har- çerim yollarını önceden sunan bir reçete hazırlama- ya kalkacak olan kimse, par- latılmadan başka bir şey de- ğildir. » (Sol komünizmi).

NEDEN ÖNCÜ SAVAŞI
Bugün goşist akımların bi- reyssel terörizm öne çıkarma- larının, öncü savaşımın savun- malarının temelinde, sürekli faşizm, oligarşi ve yurtdışı sömür edilmiş « denge » terisi yatmaktadır. Goşist çizgilerin göre, oligarşik diktatın em- gemen olduğu ülkelerde, bir « suni denge » vardır. Sürekli kriz, varoluşta ciddi çözümler dengeyi boz- duğundan pamuk iplikle bağ- li bulunduğunu kanıtlanmamak- tadır. Dengenin bozulması, halkın hareketine gerekmez, u- yusuklukların kurbanları için yapılacak tek şey « halk- önellerinin bir avuç iyi- yelişimi, gözü pek kendin için de anlaşmaz miltanın sar- sını eylemidir. Halkın ön- cülerinin girişecekleri silahlı saldırı eylemleri, oligarşik diktatın altında ne kadar zayıf olduğunu yığınlarla kanıtlayacak, böylece de denge bozulacaktır.

METAFİZİK BİR ANLAYIŞ
Öncelikle belirtmek gere- kir ki, Marksizm-Leninizm denge diye bir şey tanımaz. Doğada ve insan toplu- larında varolan her şey kendi içindeki zıtların birliği ve savaşımıyla belirir. Ve her şey sürekli hareket ve de- ğişim içindedir. Eker Türkiye'de emperyalizm silahlı eylem sınıflarının iki zıt ya- rımını oluşturuyorsa, bunlar arasında çeşitli dönemlerde çeşitli biçimler alan bir savaşım bulunduğu mutlak- tır. Bu savaşımın, iki zıttın karşılıklı ilişkileri toplumdun değişik gelişme aşamalarında farklıdır. Fakat mutlaka bel- li dönemlerde iki zıttın bir-

Bir avuç öncünün silahlı savaşımının, goşist çizgilerin uyusmuş, hareketsiz olarak nitelikleri yığınları harekete geçirebildiği ise gerçek hayat tarafından doğrulanmıyor, aksine onları yığınlardan soyutluyor.

digerine göre, daha güçlüdür. Ve gelişme süreci zıt- yanlıların birbirlerine göre karşılıklı güç kazanma ya da kaybetme süreçlerinden baş- ka bir şey değildir. Madde- nin ve insan toplumlarının hareket ve gelişme yasaları- na, bu nedenle, « denge » diye bir kavram yer almaz. Ter- sini savunmak, diyalektiklik inkarı ile eş anlamlıdır.

Goşist akımlar, işte bu den- genin yola çıkarak, küçük burjuva dünya görüşünün hastalıklı reçete merakını da doyurarak, bireysel teröriz- min « öncü savaşımın, her koşulda ve her durumda mutlak ve tek savaşım biçimi olduğunu ileri sürüyor- lar. « Aktif mücadeleye » dedi- leri bu teke tek dönüşün, faşizme karşı savaşımın da « tek yöntemi olduğunu iddia ediyorlar.

Dev-Yol 25. sayısında- ki « Bireysel Terörizm Sarılan- lıkları Üzerine » başlıklı yazı- sında bireysel terörizm suç- layan çeşitli akımlar faşizme karşı savaşımın sağ bir çizgi izlemekle sarsıldıkları son- ra, şöyle diyor:

« Bir eylem az sayıda ve tek tek kişiler tarafından da yapılabilir, çünkü koşullar açısından » eğer halkın faşiz- me karşı direniş mücadelesi- nin bir parçası ise, bireysel terörçülük, ve maccracılık

olarak değerlendirilemez. Ö- nemli olan eylemin siyasal içeriğidir... Halki siyasetin bir parçası olarak eylemde geliştirdiği, Bu anlamda, işçi sınıfının doğru olup olmadığı, eylemin yapıldığı siyasal sorunlardır. Halkın direnme gücünü artır- maktadır. » (s.9)

Ve daha sonra şunları söy- lüyor:

« Silahlı mücadele anlayışı- nın siyasal muhtevanın an- layamayız ve onun sadece biçimsel yanını görülenler her eylem biçiminin içinde bulunulan koşullara bağlı olarak farklı sonuçlar yara- tabileceğidir... göremeyen- leri kendilerini zaman zaman karşı devrim güçlerinin safından bulmaları kaçınıl- maz bir şeydir. » (s.9)

Dev-Yol'un öne sürdüğü si- yazal sonuçlar, uyusuk kitle- lerin birebir « silahlı ön- cüler » görüp harekete geç-ecekleridir. Dev-Yol, toplum- daki suni dengeden yola çıktığı için, yani metafizik düşünceleri reçete haline ge- tirdiği için, onun yaptığı eylemlerin politik yanını ne bizim ne de halk kitlelerinin görmemesi elbette olanak- lıydır. Kaldı ki bu eylemler, kültürümüzün yığınları Dev- Yol arasındaki duvarın gün 25'e tike aşılması kilmaktadır. « Öncüleri » yığınlardan so-

utulmaktadır.

Hal böyle olunca, Dev-Yol için egemen sınıfların karşısına dikilmenin, tirmanan faşizmi geriletmesinin ve zafer kazanmanın olanakları da sınırlanmış olur. İşçilerin ekonomik-demokratik hakları uğruna verdikleri savaşım, köylülerin toprak reformu, yüksek taban fiyatlari savaşımı, gençliğin demokratik hakları için savaşımı, kadınların eşitlik uğruna savaşımı, çalışan yığınların günlük yaşamlarında belli değişiklikler için sürdürdüğü savaşım, bu metafizikçiler için lüzumsuzdur. Öyle ya, onlar adına savaş veren öncüler vardır. Bunlar, «sürekli faşizme» karşı halkın direnişini yükseltmektedirler.

Dev-Yol'a göre, Türkiye'deki «denge», oligarşik dikta ve emperyalizm yıkılıncaya dek süreceğine göre, beklemek ve bu bekleyiş sırasında da umutsuzca çılgınlara yettimek gerekir. İşte bu, aktivizm adına pasifizmin ta kendisidir.

KURTULUŞ'UN MAHCUP TERÖRİZMİ

Kurtuluş Sosyalist Dergi etrafında toplananların daha farklı görüşlere vardıklarını, ancak gözıştım çerçevesinden bir türlü kurtulama diklarını geçen yazımızda da görmüştük. Kurtuluş Sosyalist Dergi taraftarları, faşizme karşı savaşında proletaryanın birleşik cephesinin antifaşist halk cephesinin ku rulumasının zorunlu olduğunu teslim ediyorlar.

Ancak Kurtuluş taraftarları, bugün Türkiye'de işçi sınıfının hiçbir öncü partide sahip olmadığını, proletaryanın partisinin yaratılmaması olduğunu iddia ediyorlar. Böyle olunca da antifaşist savaşımın olanaklarını iletiri bir tarife eritiyorlar.

Kurtuluş şöyle diyor: «Buraya kadar sosyalenler arasında proletaryanın partisinin bünyesinde gerçekleştirilebilecek olanlardır. Yani önümüzde diklen birinci görevin üstünden atlayıp, bu itifaşist siyasetsel uygulamaların imkanı yoktur. Şu anda ne sosyal demokrasiyi itifaşa zorlayacak bir proletaryanın partisi vardır, ne de sosyal demokrasi kendiliğinden itifaşist yapmak isteyecek itifaşist yapabilecek bir örgüt mevcuttur.» (Kurtuluş Sosyalist Dergi, Mar/1978, s.12)

Sorumu böyle koydunuz mu. Türkiye işçi sınıfının politik örgütünün varlığını görmeye-

likten geldiniz mi, aslında hiç söylemeseniz hiç adını anmasanız bile, kendinizce o örgütlenmiş oluşuna, bu kafayla belkide çıkması ayın son çarşamba kadar) kadar yapabilecek hiçbir şey yoktur. Eğer süsbütün eylemler sürmüştü, faşizme savaşmaz, faşizm karşısında el kol bağlı kalmış görünmek istemiyorsa, ister istemez varılacak noktaya ne bir çesit öncü savaş, bir çesit bireysel hareketlilikler.

Kurtuluş çizdiği bireysel teröre ilişkin görüşlerini («aktif mücadele» diyorlar) şöyle açıklıyor:

«Faşizme karşı ideolojik mücadele konunun bir kama dır. Diğer kanadı ise ona karşı sürdürülebilir aktif mücadeledir. Faşizme karşı aktif mücadeleyle karşı çıkılarak, aslında aktif mücadele verenlerin açıkları alanlardır. Ideolojik mücadele sürdürdüklerini çok iyi bilmektedirler. Ve onların attığı gövde, sol revizyonist gibi karşılar, bu insanları aktif mücadeleden öldürmektedir. Çünkü de çok iyi bildiklerimizden gönülleri rahattır. Ama bu rahattarı uzun sürmeyecektir. Faşizme karşı mücadelesinin aktif savunucuları, bu mücadeleden oportünist ve revizyonistlere karşı mücadeleden ayrı yürütülmeyeceğini iyi bilmektedirler. Faşizme karşı ideolojik ve aktif mücadele sürdürdükleri, oportünist ve revizyonistlerin ipliği de adım adım pasara çıkarılacaktır. cıkarmalıdır. (KSD, Ocak/78, s. 30)

Ve devam ediyorlar: «Revizyonistler, aktif mücadeleyi savunmaları sürdürürken, ince bir demagogiye başvurmaktalardır. Faşizme karşı bireysel terör değil, kitle mücadelesi gereklidir demektelerdir. Bu, doğru görülmüşse karşın, demagogiden başka bir şey değildir. Bunu açık karşımanın tek yolu vardır: Kitle mücadelesinde ne diye sormak. İşte revizyonistler bu soruya cevap veremeyecekler, sağma sapan cevaplar verecekler, nice-liklerden dem vuracaklardır.» (age, s. 30)

Kendileri için «kitle»lerin bulunmadığı, yığınlarla güvenemeyen Kurtuluşçular, yığın deyince sadece kuru kalabalığı, nicelliği anlıyorlar. Kendilerinin cevap veremedikleri sorulara kimse cevap veremez sanıyorlar. Oysa o soruların cevabı, bundan yalın önce işçi sınıfının en büyük önderleri ve antifaşist-

savaşımın önde gelen adları tarafından verilmiştir.

Dimitrof'tan bir alıntıyı yelimiz:

«Dişimcilerimizi gerçekleştirebilmek için kitlelerin örgütlenmesine ihtiyacımız var. Bizim politik ve ideolojik ekti miiz, tek başına yeterli değildir. Olaylar kendiliğinden gerçekleşecek kavramına bir nokta koyalım. Bu bizim yazıtlığımızdır. Hatırlamalıyız ki, güçlü sürekli, sabırlı ve bazen de acımasız bir örgütlenme çalışması yapılmadan kitleler hiçbir zaman sosyalizme varamaz.»

Kurtuluşçulara sormak gerekir? Dimitrof'ta mı revizyonistli diye

Gövde çizgilerinin antifaşist savaşım yöntemlerinin yanlışlığına görebilmek için uzun uzun alıntılar yapmak, örnekler vermek gerekmiyor. Çünkü hayat, yıllardan beri ve özellikle son dönemlerde, bu örneklerin en canlı, en güncellerini sunuyor.

«Yusuk kitleleri» uyandıracak, ilkelerecek bir avuç öncü savaşımın eylemleri bu güne kadar hangi yığınları silkeledi. İşçi sınıfının savaşımına, devrim yolundaki yü rüyüsüne ne kattı. En geniş yığınları sadece gövde akımlardan değil, hatta zaman zaman eman, ak koyunla kara koyun karıştırılarak, işçi sınıfının hareketinden de uzaklaştırılmaktan başka ne işe yaradı.

Öncü savaşımın silahı: propagandaları, bireysel terör eylemleri, faşizme tezgahlamaya çalışan güçlerin ekmeğine yağ sürmekten, yığın ları, bu işçi sınıfı dışı yöntemleri örnek göstermek, eyletme baktın sol budur, uzak du ro» propagandasını işleme fırsatı vermekten başka ne işe yaradı.

Açıkça görülür, tüm teori ve yöntemler gibi gözıştım antifaşist savaşım yöntemlerinin de hayat karşısındaki başarısızlığı, bizzat hayatın kendisi tarafından üstünün kocaşın bir karşılgayla gözlemlenir. Ve yine açıkça görülür, gövde dışıların -en yığılı, en has niyetlerle bile sonda çıkması- eninde sonunda demokrasinin ve devrimin dışmanları ve dış güçlerin şımarıkla çıkması, ep bundan bu güçlerin denetimindeki solda «sol terör» polis örgütlenmelerinin kadro devrimine alanı haline gelebilirler.

Yanlış yanlış sürükler. Ve tüm yanlışlar hayatın kendisi tarafından denetlenir, açığa çıkarılır.

İZMİR'DEN...

Maocu ve serüvenci gruplar faşizme hizmet ediyor.

Faşistler, sıkıyönetimi yaygınlaştırmak planını üdıyor. Sıkıyönetimi altına tabii yapıp, açık faşist bir diktatörlük kurmak istiyorlar.

Emperyalizm ve işbirlikçi tekelci sermaye bu planı sal-elerken zaman zaman faşist saldırı ve katliamlara ara verir görünüp, Maocuları ve sol maceracıları sahneye sürüyor. «Narsis dediği şeyin, genel olarak «soldan geldiği imajını yaratmak istiyor.

Maocu ve serüvenci grupların, faşizm ölen cillerine en son buluşması 8 Mayıs 1979 günü Ege Üniversitesinde gerçekleşti: 8 Mayıs Salı günü, Ege Üniversitesi öğrencileri, polis ve Jandarmaman Üniversitesi çekilmesi amacıyla bir forum düzenlediler. Herici öğrenciler foruma, önce «HALKIN KURTULUŞU» ve «DEV YOL»cuların barikatlarıyla karşılaştılar. İGD'leri Forum'a sokmayacaklarını söylediler. Forum'a girmek isteyen herici öğrenciler silahla karışıldılar. İGD üyesi öğrenci oldu. Silahlı saldırıdan SEDAT YÖRÜK değeri yaldu. Silahlı saldırıdan «ellerindeki yurtlara sığınırken, polis saldırıya uğrayan öğrencilerden yüzlerceini gözaltına aldı.

Bu saldırı 1 Mayıs'ın hemen arkasından sahnelendi. 1 Mayıs'ın İzmir'deki yığınal kutlanışı ve herici gençliğin güç kazanması «HALKIN KURTULUŞU» ve «DEV YOL»cuların tedricin eyduğu. 1 Mayıs'ın kitlelere güven veren güdün kırması istiyorlardı.

«HALKIN KURTULUŞU - DEV YOL» ortaklığı, saldırılarını Ege Üniversitesi dışında da sürdürdü. Faşistlerin örgütlü olarak bulunmadığı Üniversitelerden olan Ege Üniversitesi'ni kapatarak görevlerini yapmışlardır. Bununla yetinmediler. 9 Mayıs günü, Halkın Kurtuluşu ve Dev Yol'cu itifaşka karabağlar Cumhuriyet Lisesi ve Meslek Lisesi'nde öğrencilere saldırı. İki İGD üresini silahla yaraladılar, okulu binasını tahrip ettiler. Aynı gün yine Mithatpaşa Meslek Lisesi'nde, Merkez Akşam Ticaret Lisesi'nde, Eşrefpaşa Lisesi'nde saldırılar sürdürüldü. Ama gereken yanıt da al dılar.

Bu saldırılar İGD ile sınırlı kalmadı. Onlar işçi hareketine, işçi ö-lerine de saldırdılar. 11 Mayıs Cuma günü T. MADEN İŞ SENDİKASI 3. Bölge Temsilci Yardemci SEDAT ÖZGÜVEN'i silahla yaraladılar. Onar kişilik grup halinde ayrı duraklardan ÖZGÜVEN'in bindiği Belediye otobüsüne binen saldırıdan, silah tehdidiyle otobüsü durdu. ÖZGÜVEN'i başından ve ayaklarından kurşunladılar.

İzmir'de bir süreden beri Maocu saldırıdan la, herici demokrat, sosyalist öğrenciler arasında sözüm ona «tarafsız» rolere özenen DEV YOL gitlikle maoculara yaklaşıyor. İşçi sınıfının birlik savaşım ve dayanışması günü olan 1 Mayıs'ı «DEV RİMCI 1 MAYIS» ayudurma adı altında Karşıyaka'da Maocularla birlikte kutlayan DEV YOL Maocuların Yolu'na kendini kapırmış ediyor. Bütün bu gerçeklere, gözler önünde gelişen olaylara DEV YOL, Mayıs 1979 ÖZEL SAYISIINDA herici gençleri «Lümpens diye suçlamakta ve İGD'nin «binlerce Ege Üniversitesi öğrencisini» kurşun sıkıttığını iddia etmektedir. Hem de silahla yaralanan, felç b raklanları gözaltına alınanların hemen tümü İGD'li olduğu halde.

Ereşen sonuçların antifaşist gençliğin savaş arkadaşlığına kama sokma çabalarına paralel olarak İzmir'de KURTULUŞ grubunda da bazı olumsuz gelişmeler su yüzüne çıktı.

10 Mayıs Perşembe günü, birkaç maocu İGD Konak Sahesi yakınındaki İGD'li gençlere saldırı yapıp küfür etmeye başladılar. Kurtuluşçuları bunları yaraladı, sempatisiz olarak gösterdiler ve ateş açtılar. SEDAT ÖZTÜRK ve NEDİM HACİEMİNGLU adı İki İGD üyesi silahla yaralandı. Herici gençler bu silahı provokasyon olayını nikürütüler. İGD'li gençler Kurtuluşçuların bu tavırlarını, maocuların ve Dev Yolcularının saldırıları birleşerek faşizmin ekmeğine yağ sürdüğüne belirtiyor ve «Bu saldırılar Kurtuluşu yarar sağlamaz diyorlar.

FAŞİSTLER MAOCULARLA

OMUZ OMUZA

SALDIRIYORLAR

GÖRDES

Gördes'te, Maocu Aydınlık yandaşı İliköğretim Müdürü, TOB-DER şube yönetimine geldikten sonra, kentte, maocu-faşist işbirliği büyük gelişme gösterdi. TOB-DER'i 'ki öğretmene yapılan saldırıyı kinamak için bildiri dağıtan maocu yönetim, bu bildiri, «Gördes halkını, sağcı si solcusu ile birlik olmayacağıdır. Başlatılan rece çabalarının, faşist eğilimli öğretmenlerin de katılmasına çaba gösterildi. Bu durumu protesto eden ilerci öğretmen

menler toplantıya katılma-yacaklarını bildirince maocu TOB-DER başkanından aldıkları cevap «İşte bölgelerinizi görüyorsunuz» oldu. Bu arada Türkesçi öğretmenler, Başkan'ı alkışlıyorlardı. Bunun maocu TOB-DER başkanı bir 'Ülki -Bir İyisini derneğe götürmesi izledi. Bu açık işbirliği, bir yarıyılı da olumlu sonuç verdi. Hangi çığıde olursa olsun, tüm ilerci Gördesliler, Aydınlıkçularla faşistlerin açığa elele verdiklerini gördüler. O zaman kadar TOB-DER'de Birlik Dayanışmanın birlikte yönetim çağrısını reddeden Halkçı Eğitimci ve Devrimci Öğretmen grupları, bu olaylarda eylem birliğine yanaştlar.

Maocu-faşist işbirliği her geçen gün yeni olayda bir kez daha ortaya çıkıyor ve maocuların gerçek yüzünü sergiliyor.

Derneğin iki üyesine saldırılan bu unsurlar, daha sonra, «bir karşı saldırı olur» diyerek polisi harekete geçirdiler. Polis durumu fırsat bildi ve ilericilere büyük baskılara başladı. Toplu yürüyüş katıldı diye İsta Muhabiri Ziya Dönmez karakola çağrıldı ve dövüldü. Daha sonra Ziya Dönmez'le birlikte birkaç ilerci tutuklandı. Belediye Başkanının, maocu serüveni unsurların açık provokasyonu sonucu polisin giriştiği bu yasa dışı baskılara gerek tutuklanları ziyaret gelmesi üzerine, «Belediye Başkanı İGD'li kurtarmak için karakol bastı» şeklinde söylentiler çıkarıldı. Kuşadası Kültür ve Dayanışma Derneğinin maocuların, serüvenlerin saldırısını kına-

mak için çıkardığı bildiri ise savuluktan izin alınmamasına rağmen kaymakam tarafından dağıtılmadı.

Maocuların saldırıları ve provokasyonları Kuşadasında sürüyor. Polisle ve MHP eğilimli olduğu bilinen bir jandarma subayıyla yakınlıkları da her olayda maoculara çıkıyor.

ÇORUM

Çorum'da MHP'lerin ve UGD'li terör estirmeye sür-

dürüyorlar. Son olarak bunlar, Sosyal Sigortalar Çevresinde oturan mahalle sakinlerine tehdit mektupları yazdırmaya başladılar. Gece geç saatlerde atılan tehdit mektuplarından biri de bir İGD üyesineydi. Mektupta

«eviniz en kısa zamanda bom balanacak» diyorlar. Ev sahibilerine gönderilen mektuplarda ise «Ev sahibi insan komünist olamaz» o plçleri atm» denilirdi.

Gece yaraları Çorum'da motosikletlerle, gürültüyle do-

Soma'da Linyitler hala özel Sektör elinde

Söylentileri bir yıldır süren kararnameyi çıkarmasının üzerinden sekiz ay geçen linyit kömürlerini devletleştirme işlemleri Soma'da ağır bir tempoyla sürmektedir. Bu süre içinde, özel sektöre kolay çıkarılabilecek maddenin ailesi yoluyla seçti ve yeni ayak açmasını yada az verimli olan yerleri tamamen bıraktı.

Nisan ayında teslim işlemi yapılan Krolin Madencilikten sonra şimdide Ege Madencilik İşletmesi ile ait sahaların teslim işlemi yapıldı. 17 Mayıs'ta teslimi tamamlanan işletmede 715 işçi çalışıyor. Her türlü baskının kol gezdiği işletmede devletleştirme işlemi sonrası işçiler «Sınop Hapishanesinin Kapıları Açıldı» diye bağırdılar.

Krolin Madencilik'te çalışan işçiler buğüne kadar Ocak ve Şubat ayına alt aylıklarını maden sahibi şirketten alamadılar. Topluca sendikaya... basyuran işçiler kendilerine sendikalarının yardımına olmadığını, aylıklarının yüzde 10'unu kesilmek istendiğini belirttiler.

KUŞADASI

Kuşadasında Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu taraftarları, Devrimci Yollarından da destek alarak bir süredir İGD'li gençleri iktidarıya çağlıyor provokasyonla olay yaratmak istiyorlardı. Kuşadası Kültür ve Dayanışma

Açıklama

Toplantı, sağ oportünizm tehlikesine karşı uyarı yapıtı. Her türlü sağ ve sol yanlış görüşleri eleştirdi. Parti, belgelerini MK Genel Sekreteri İ. Bolen yoldaşın görüşlerini, parti politikasını tartıştı, vardığı sonuçlarla bugünkü koşullarda serüvenliğe yol açan, ulusal demokratik cephe politikasının gerçekleştirilmesini atlayan yanlış tutumlarına karşı savaş zorunludur. Öte yandan Leninci parti normlarının göz bebeği gibi korunması, titizlikle uygulanması için savaş, sağ oportünizme karşı savaystan ayrılmıyor. Farklı koşullarda savaystan parti örgütlerinin tümünde aynı Leninci kadro niteliklerinin varolanması süreci ilerliyor.

Toplantı tüm parti örgütlerini zenginlerle birlikte, zenginlerin öntünde, devrimci görevleri daha da üstün bir başarıyla yerine getirmek için savaş çağrısı.

TKP emperyalizmin baskılarına, faşizm tehlikesine, tekelilerin arın sömürüsüne karşı olan bütün güçlerle eylem birliği için arduvli savaşımızı daha da hızlandıracaktır.

• Sümerbank'ın 15 satış yerinde grev başladı

DİŞKE'ye bağlı BANK-SEN Sendikası Sümerbank'ın İstanbul, İzmir ve Bursa'daki 15 satış mağazasında grev uygulamasına başladı.

BANK-SEN tarafından yapılan açıklamaya göre Sümerbank işvereni ile yürütülen Toplu-İş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamadığı ve Sümerbank'ın toplam 81 işyerinde grev kararı aldı.

BANK-SEN sendikası, grevin kamu emelî olarak önce 15 işyerinde uygulanmaya başladığını, anlaşma sağlanamaması halinde grevin 81 işyerinde yaygınlaştırılacağını açıkladı.

BANK-SEN ile Sümerbank arasında sürdürülen görüşmelerde ücret artışı, kıdem zammı, kıdem tazminatı ve haftalık çalışma süreleri konularında anlaşma sağlanamadığı bildirildi.

BANK-SEN Genel Sekreteri Yücel Çubukçu grevle ilgili açıklamalarında Sümerbank işverenin BANK-SEN'ini örgütlenmesine karşı çıktığını bildirdi. «BANK-SEN'in politikasını savunana ve ona sahip çıkan Sümerbank emekçileri, işverenin her türlü oyunu boş çikararak, Sümerbank'ta azınlığa, sarı sendikacılığa izin verilmeyeceğini gösterdi» dedi.

İlerici kadınlar 1 Haziran'da çocuklara şeker ve süt dağıttı

1 Haziran Dünya Çocuk günü dolayısıyla İstanbul'da ilerici kadınlar, okullarda ve vapur iskelelerinde çocuklara süt ve şeker dağıttı.

1979'un Uluslararası Çocuk Yılı ilan edilmesinden önce çocukların bir dizini istemini dile

getiren afişlemeler, gece-ler, seminerler, paneller, düzenlenişlerdi.

1 Haziran Dünya Çocuk Gününde de bir grup ilerici kadın, Ortaköy Burak Reis İlkokulunda çocuklara şeker dağıttı, çocuklara kendi sorunları ve 1979'un Dünya Çocuk Yılı, 1 Haziran'ın ise Dünya Ço-

cuk Günü olduğu anlattı.

1 Haziran günü Kadıköy vapur iskelesinde de bir grup ilerici kadın çevrede bulunan ve vapurdan inen çocuklara bedava süt dağıttı. Kadınların bu hareketi, çevrede biriken halk tarafından olumlu bulundu ve ilgiyle karşılandı.

laşan faşistler, Hitler'in SS'lerini taklid ediyorlar. Mahalle, her akşam «acaba bu gece ne olacak» kuşkusu içinde uykusuz kalırken, yetkililer durumu gözlemledikten gelmeye başladılar.

BALIKESİR

10 demokratik örgüt ve sendika şubelerinin faşistlere karşı bildiriğini dağıtan gençlere komandolar saldırdı. Ya kalanan altı komando suçlular mahkemeye verildi. Kaçan bazı faşistlerin arandığı da ilgililerce bildirildi.

KAYSERİ

Kayseri'de kurulu Birlik Mensucat Fabrikasındaki yetki savaşını hızlandırırken faşistlerin baskısıyla zorla MİSK'e bağlı Türk Mensucat-İşe üye yapılan işçiler yeniden Teksif'e dönmüşler. Bu arada Teksif üyesi işçilere baskı yapıldığı gerekçesiyle Yusuf Özdemir, Dilaver Ayata, Şaban Akbulut'u Reşadiye karakolu tarafından kadın işçilerin şikâyeti üzerine göz altına alındılar.

Bu arada Teksif Kayseri Şubesi sekreteri Mustafa Gümüş «Kanunsuzlukları kendilerine bayrak yapıpalar MHP'ni ile ÜG'DA ile işçilerin sendika seçme özgürlüğü nü, Hürriyetini kimsin yok etmedik istemediklerdir. Türk Mensucat-İşle MHP, ÜGD aynı siyasal oyunlar içlerindendir. İşçilerimiz Evlerinde, işyerlerinde, domuzlarda, yollarda ölümle tehdit ederek Türk Mensucat - İşe üye yapmaları sökmeyecektir. Teksif yine Birlik Mensucat'ta yetki alacaktır. Misk'in bu işyerlerinde yetki almasına Kayseri İşçilerinin,

müşade ve müsamaha etmesizi söz konusu olamaz» dedi.

AFYON

Yıldırım Kemal'de Üniversite Giriş Sınavı belgesini almak için FETİ'ye giden Teccelli Dolgun ve arkadaşları, aynı zamanda PTT acenteliğini de yürüten Muhtar Hüseyin Yanıkaya'nın küfür ve satılmalarıyla karşılaştılar. MHP eğitilmiş olduğu bilinen Muhtar, gençlerin kavga çıkartmaya yanasmadıklarını görünce, bu defa kaba kuvvetle bşavurdu. Olay köy halkının arınması için önlemleri ve adli makamlara intikal etti. Ama tankıların da durumu açıklığı anlatmalarına rağmen sanıklar yine de serbest bırakıldılar. MHP'li muhtarın, köydeki ilerici öğretmen ve gençlere uzun zamanından beri baskı yaptığını öğrenildi.

Trabzon'da PTT'yi yargıç diye kim atadı

IKD'li kadınların Başbakan'a çekmek istedikleri telgrafı PTT kabul etmedi

IKD'nin sıkıyönetime kapatılmasını protesto etmek ve İKD'nin en kısa sürede açılmasını isteyen bir telgraf çekmek isteyen Trabzonlu kadınların telgraflarını, Trabzon PTT kabul etmedi.

Bundan birkaç gün önce Trabzon postanesinin önünde toplanarak Başbakan Bülent ECEVİT'e İlerici Kadınlar Derneği'nin kapatılmasını kınayan ve örgütünün en kısa sürede açılmasını talep eden bir telgraf çekmek isteyen ka-

Yargıç görevini üslenen bazı PTT memurları telgrafta suç unsuru olduğunu öne sürdü

dınlar, PTT memurları çekecekleri telgrafta suç unsuru gördüklerinden (!) İleri almadılar. Trabzon postanesi önünde kuyruklu oluşturan kadınların sesiz savcılık misiniz, yoksa postane misiniz, Anayasa ce yasalarından doğan haberleşme özgürlüğünüzü kullanmamıza yardımcı olmakla görevli olan bir kurumun bu hakkımızı engellemesi yasadışı ve suçludur demelerine karşı PTT memurları istedikleri yere şikâyet edebilirsiniz, karşılığını verdiğimiz.

TÖB-DER şube kongreleri sürüyor.

TÖB-DER'in çeşitli şubelerinin olagan ve olağanüstü kongreleri sürüyor. Geçtiğimiz günlerde yapılan yeni şube kongrelerinin sonuçları şöyle:

ÇANAKALE TÖB-DER şubesi olağanüstü genel kurulu yapıldı. Dört ay önce seçilen yeni şube kongresinin genel kurulu yapıldı. Bu defa seçilenler Birlik Dayanışma, Halkçı Eğitimciler ve İttifak Kuran Demokratik Birlik - Demokratik Merkezîyetçiler katıldı. Oylama sonucu Halkçı Eğitimciler seçimleri 72 oyla kazanırken, seçilmeleri tek başına katılan Birlik Dayanışma 45 oyla.

AFYON şube kongresi seçimlerini Demokrasi İçin Birlik grubu kazandı.

TORBALI Şube kongresini 96 oy alan Birlik Dayanışma grubu aldı. Leyla Şaban, Hüseyin Güncü, Ali Topal, Selahattin Alp ve Tayfun Doğan yönetime geldiler.

TİREBOLU şube kongresini seçime katılan tek liste olan Birlik Dayanışma kazandı. Zeynel Gül, Aydın Sezer, Temel Gük, Temel Sezer, Mehmet Sezer yönetime geldiler.

DENİZLİ TÖB-DER şube kongresine derinlik öğretmen, demokratik Merkezîyetçiler, Halkçı Eğitimciler, Birlik Dayanışma ayrı listeler halinde katıldılar. Seçimleri Birlik Dayanışma kazandı.

NAZILLI TÖB-DER kongresini Halkçı eğitimciler aldı.

'ŞUHUT şubesinde Birlik Dayanışma yönetime geldi.

DİKİLİ TÖB-DER'de seçimleri, Demokrasi İçin Birlik ve Yurtsever Derinlik Öğretmen gruplarının desteklediği Demokratik Merkezîyetçiler listesine karşı Birlik Dayanışma grubu 51 oyla kazandı. Veli Şengül, Necati Yavuz, Hüseyin Çelik, Koray Kutlu, Ahmet Kıvrak yönetime seçildiler.

KEMALPAŞA şube seçimlerinde Birlik Dayanışma 77 oyla işbaşına geldi.

TARSUS TÖB-DER şube kongresinde halkçı eğitimciler seçimleri kazandı. 1 Mayıs'ın yasallaştırılması ve 141-142'nin kaldırılması istendi.

haftanın hatırlattığı...

15-16 Haziran geleceği yaşıyor.

66 0 gün bugün genel seçimlerde
gerici iktidarlara karşı «Faşizme
Hayır» demenin altında ve
demokratik hak ve özgürlüklerde
yönelen yeni saldırılara karşı
çıkılarda, şanlı 1 Mayıs'ta,
15-16 Haziran olaylarının
mirası vardır. 66

Ş ANLI 15-16 Haziran Direnişinin ün-
rinden dokuz yıl geçti. Türkiye İşçi Si-
ni Tarihinin bu şerefli sayfasına,
gündü yaşananları onurla, yeni kuşaklar dev-
raldıkları mirasın kıvancıyla anıyor.

15-16 Haziran olayları, Türkiye İşçi Si-
ni'nin o güne değin eşit görünmemiş bir hare-
ketidir. 15-16 Haziran 1970, işçi sınıfının
yüzyıllık savaşım geleceğinin en yığnalsı
şekilde eyleme dönüştüğü bir süreçte nokta-
sı, kilometre taşıdır. 15-16 Haziranlardan ge-
çen, bu şerefli mirası devralan işçi sınıfı de-
mokratik hakların korunmasında ve genişle-
tilmesinde-savaşkan geleceğine yaklaşan eylem
örnekleri verdi. Beyazıtın 1 Mayıs'ta
Demokratik Hak ve Özgürlük Mitingleri, DGM
Direnişi, bu şerefli mirasın üzerinde yüksel-
di.

İşçi sınıfının mücadelesinde çok önemli
bir dönemeç olduğu için 15-16 Haziranı önce-
sitle, onu doğuran nedenleriyle; sonrasıyla, so-
nuçlarıyla tarih içindeki yerinin belirlenmesi
gerekir.

15-16 HAZİRAN ÖNCESİ DURUM

1960'dan sonra Türkiye'de kapitalizmin
gelişmesi ve tekelleşmesi hızlandı. Tekelci ka-
pitalizmin gelişmesiyle birlikte, dışa bağımlı-
lık da iyice arttı. Emperyalist tekelciler içli
dışlı olan işbirlikçi büyük burjuvazi 1960'dan
sonra sanayi ve yatırımlarına ağırlık verdi.
Ancak emperyalizmin reçeteleriyle yapılan
sanayi yatırımları, montajcı, tüketim ve ara
malları üreten ve iç pazara dönük nitelikleriyle
ülke ekonomisini iflasa sürükleyen bir ka-
rakter taşıyordu.

Emperyalizmin güdümündeki bu ekono-
mik yapı, 1974'lere doğru ülke ekonomisini
bunalıma soktu. Dış ticaret açığı sürekli bi-
yüdü! Askerele antlaşmalar bütçenin dörtte
birinden fazlasını yemeye başladı. Yabancı
sermaye ekonominin kilit noktalarını tuttu.
Bu arada tekelleşme sermaye holdingler şek-
linde örgütlenmeye başladı. Ancak iç tüke-
time yönelik sanayi, fiyat artışı ve satın
alma gücünün azalması nedeniyle tükancı
hikarla karşılaştı. Dünya kapitalizminin derin
leşen bunalımından etkilenmemesi olanaksız
olarak dışa bağımlı Türkiye kapitalist ekonomisi
bunalımdan çıkış yolları aramaya başladı.
Tekelci sermaye, bunalımı işçi ve emekçi ka-
sımelerin sırtına yüklemek ve iktidarı tekelci
başına yönlendirmek yolunu seçti. Bu da anlı
demokratik uygulamalara yol açtı. Birçok yer-
de ilerici kesimler toplu saldırılar oldu. Herfel
ci dernekler ve partiler saldırıya uhradı.

1969 genel seçimlerinden sonra, AP «Ana-
yasa Nizmini Korumaya Kanunu» diye bir
baskı ve «erör yasa» tasarısı hazırladı. Bu ta-
sarı, 1961 Anayasasının getirdiği demokratik
hak ve özgürlükleri yok edilmesini amaçlı
taşıyor. Aynı zamanda, tekelci burjuvazinin
faşizan varını açığa çıkarıyordu.

İŞÇİ SINIFININ DURUMU

1967'de sınıf uzlaşmacısı TSKİ-İ'si karşı
kurulan DISK hızla gelişiyor. İşyerleri DISK'e
geçiyor. Sendikal, siyasal, ideolojik sava-
şım geliyiyor. Grevler yoğunlaşıyor. İşyer-
lerinde, patronların baskı ve haksız uyu-
mlarına karşı değişik mücadele yöntemleri
uygulanıyordu. Sanayi sektöründeki yatırımların
çoğalmasının doğal sonucu olarak işçi

sınıfının sayısal gücünü de artırmıştı. Bu
işçi sınıfının etkili bir güç durumuna gelmesi
sonucunu doğurmuştu. Sendikal mücadelede
deneyimler kazanan, gösteri ve mitinglerde
ön safta yer alan işçi sınıfı diğer çalışan kesim-
leri üzerinde ve yoksul köylüler üzerinde
etkinliğini gösterdi. Köylerde, toprak işgal-
leri, yürüyüşler olmaya başladı.

Burjuvazi bu gelişmeyi durdurabilmek
için DISK'i boy hedefi seçti. Çünkü, DISK
saffalarında verilen ekonomik savaşım yanın-
da siyasal gelişme, bilinçlenme de hız kazanı-
yordu. Siyasal gelişmenin önünü kesmek
isteyen burjuvazi, DISK'i ve hızla yavaşlı dur-
durma planları hazırladı. 274 ve 275 sayılı
sendikalar, toplu sözleşme, grev ve lokavt ka-
nunlarında değişiklik yapacak olan yasa ta-
sarılarını gündeme geldi.

Hazırlanan yasa tasarılarına göre bir-
dikkatin toplu sözleşme yapabilmek için o
işkolundaki en çok üyeye sahip olması ve o
işkolundaki sigortalı işçilerin yüzde 35'ini
temsil etmesi ayrıca yurt çapında örgütlü ol-

ması, konfederasyonun tüm sendikali işçilerin
tekeline sahip olması gerekiyordu.

Getirilmek istenen bu değişikliklere göre
DISK'e bağlı sendikalar hiçbir yerde etkili
olamayacaklardı. Yeni örgütlenen DISK o za-
manlar henüz o nicel güce ulaşamamıştı. Bu
da DISK'in yok olması anlamına geliyordu.
Öte yandan bu değişiklikli Anayasaya da aykırı-
ydı.

İŞÇİ SINIFI GELECEĞİNİ

BÜRDÜRÜYÖR

DISK, genel tekelcilerle karşı derhal önlem
ler aldı. Yetkili organlarını topladı. Direniş
hakkını kullanılmaması ve anayasal direniş
komitelerinin kurulmasına karar verdi. Komite-
ler kuruldu.

İşçi sınıfı savaşım hazırlıklarını sürdür-

düken, burjuvazi emellerini gerçekleştirme
yolunda adimlar atıyordu.

11 Haziran 1970: Yasa değişikliği parla-
mentoda kabul edildi.

İşçi sınıfı burjuvazinin saldırısına, örgüt-
lü, kararlı ve disiplinli olarak karşı çıktı....

12 Haziran 1970: DISK Genel Başkanı
Kemal Türker basın toplantısı yaparak, il-
gilileri ve kamuoyunu uyardı. Ardından
DISK Yürütme Kurulu toplandı.

13 Haziran 1970: DISK ve üye sendikalar-
nın yönetim kurulları ortak toplandı.

14 Haziran 1970: Sendika yöneticileri ve
işyeri temsilcileri toplantısına çağrıldı. Alınan
kararların derhal uygulamaya geçireceği
açımlandı.

Sınıf temsilcileri, işçiler, azımlı, kararlı bir
şekilde sınıflarına yüksek mücadele ruhuna
hazır bakıldılar.

DISK'in düzenlemek istediği yürüyüş ve
miting'e izin verilmeydi.

15 Haziran 1970: Demokratik haklarını
korumak isteyen 100 bin işçi İstanbul'da, İz-
mit'te, Gebze'de meydana çıktı.

16 Haziran 1970: 100 bin işçi alanlara yürü-
dü. Sınıflı yükseltti «İşçiler Güçlüdür»,
«DISK, DISK, DISK, İşçiler Ölmektedir»,
«İşçiler Güçlüdür», «Hükümet İstifa», «Bağımsız
Türkiye»

Be burjuvazi haince saldırı. Toprağa
üç karandı dığı. Toprak islandı. Renkli
al'a döndü... Yaşar Yıldırım, Mustafa Baylan,
Mehmet Gıdaık...

İktidar aşkına doğru, İstanbul, İzmit ve
Gebze'de bir ay süre ile sıkıyönetim ilan etti.
DISK yöneticileri, birçok işçi, ilerici aydın
ve öğrenci gözaltına alındı.

Direniş işyerlerinde sürdü. 131 bağımsız
sendika DISK'i desteklemek için direnme ka-
rarı aldı.

Sıkıyönetim toplu sözleşme, grev ve lo-
kavtları yasakladı. İşverenler yoğun tasfiyeye
giriştiler. Ancak AP iktidarı bu olaylardan
sonra 275 sayılı yasa hakkındaki değişikliği
önerisini geri çekmek zorunda kaldı. TİP
ve CHP'nin 274 sayılı yasada yapılan de-
ğişikliği iptal için anayasa mahkemesine yap-
mış oldukları ayrı ayrı başvurular olumlu so-
nuçlandı. Değişiklik iptal edildi. DISK işçi si-
nifinin tek devrimci sendikal örgüt oldu-
ğunu en canlı biçimde gösterdi. İşçilerin gü-
cünü kanandı. Bilyemesi hızlandı.

Araya girer 12 Mart dönemi bu büyüme-
yi durdurmak bir yana, işçi sınıfının hızla
büyümesini bir dönem oldu.

Sıkıyönetim işçi sınıfının ve tüm ilerici
güçlerin kararlı direniş karşısında 1973'ün
Eylül ayında kaldırıldı. Bundan sonra işçi
eylemleri daha da yoğunlaştı. Grevler, direniş
çehleleri dağıldı. DISK safıları sıklaştı. İşçiler
arın sendikalarından kurtulmak için de yoğun
savaşım verdiler.

15-16 Haziran olaylarında, bir yanda de-
mokratik hakları zayıf etmek isteyen burju-
vazi, bir yanda demokratik haklarını burju-
vaziyi çözümlenemeye karşı işçi sınıfı karşı
karşıya geldi. Bu bakımdan sendikal savaşım
boyutlarını aşan, politik savaşıma doğru adım
atan bir savaşım verildi. Bu politik öz, işçi
sınıfının politize olma sürecini hızlandırdı.
O gün bugün genel seçimlerde gerici ikti-
darlara karşı «Faşizme hayır» demenin al-
tında, ve demokratik hak ve özgürlüklere yö-
nelen yeni saldırılara karşı çıkılarda, şanlı
1 Mayıs'ta, 15-16 Haziran olaylarının mi-
rası vardır.